

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 46 సంఛిక : 23 విజయవాడ 5-4-2014 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

కాంగ్రెసు నాయకత్వంలోని యుపిఎస్, బిజెపి నాయకత్వంలోని ఎన్డిఎను ఓడించండి!

ప్రాంతీయ పాలకవర్గ పార్టీలను తిరస్కరించండి!

లోక్ సభకూ, రాష్ట్ర అసెంబ్లీకి మరోసారి ఎన్నికలు జరుగనున్నాయి. నానాటికీ పెరిగిపోతున్న ధరలూ, నిరుద్యోగం, పేదరికం ప్రజల జీవితాలను కష్టాలమయం చేస్తున్న సమయంలో; కడుపుచేత పట్టుకొని గ్రామీణ పేదలు వలసలు పోతున్న సమయంలో; పాలకుల విధానాలతో సాగు చేయలేక, సాగుదల లేక రైతాంగం అప్పుల సుడిగుండంలో చిక్కుకున్న సమయంలో; పనిభద్రత, పని ప్రదేశాల్లో రక్షణ లేక కార్మికులు కట్టుబానిసలుగా శ్రమించాల్సివచ్చిన సమయంలో; నిజవేతనాలు తరిగిపోయి, అన్ని జీవన వ్యయాలూ పెరిగిపోయి తరిగిపోతున్న జీవన ప్రమాణాలతో త్రిశంకు స్వర్గంలో మధ్యతరగతి ప్రజలు కొట్టుమిట్టాడుతున్న సమయంలో; ప్రభుత్వం నుండి విద్యుత్తు సరఫరాతో సహా ఎలాంటి మద్దతూ లేక యంత్రాలను తుక్కు క్రింద అమ్ముకోవాల్సిన దుస్థితిలో చిన్న పెట్టుబడిదారులున్న సమయంలో; రాష్ట్రంలో సహజ, ఆర్థిక వనరులతో పాటు పరిశ్రమలను విదేశీ, స్వదేశీ బడాపెట్టుబడిదారులు కబళించివేస్తున్న సమయంలో - ఈ ఎన్నికలు జరుగుతున్నాయి.

ప్రజలెదుర్కొంటున్న ఈ మౌలిక సమస్యలు వేటిని పరిష్కరించేందుకు గత పదేళ్ళుగా కేంద్రంలో, రాష్ట్రంలో అధికారంలో కొనసాగిన పాలకవర్గ పార్టీలేవీ ప్రయత్నించలేదు. పైగా రాష్ట్ర విభజన సమైక్యం సమస్యలను ముందుకు తెచ్చి ప్రజల మధ్య ప్రాంతీయ వైమనస్యాలను రెచ్చగొట్టారు. తమ దోపిడీ పాలనను సాగించుకునేందుకు ప్రజలను చీల్చి వుంచి వారిపై భారాలను పెంచారు. వేలాదిమంది రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నా, వ్యవసాయ రంగంలోని సమస్యలను తగ్గించకపోగా మరింత తీవ్రం చేశారు. సాగు చేయకుండా భూములను వదిలివేసుకోవటమే మంచిదని రైతాంగానికి సలహాలిచ్చారు. గత పదేళ్ళలో ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి మార్గాలేవీ కల్పించలేదు. రాష్ట్ర విభజన చట్టబద్ధమైన తర్వాత కూడా ప్రాంతీయ వైషమ్యాలను రెచ్చగొట్టి అధికారానికి ఎగబాకే ప్రయత్నంలోనే పాలకపార్టీలన్నీ నిమగ్నమైవున్నాయి. ఏర్పడబోయే రెండు రాష్ట్రాలనూ పునర్నిర్మాణం, నవనిర్మాణం చేసే అవకాశమిమ్మంటూ ప్రజల ముందుకొస్తున్నాయి.

ఆపద్ధర్మ ప్రభుత్వమని తెలిసి కూడా, ఇప్పటికే రెట్టించు చేసిన సహజవాయువు ధరను మళ్ళీ పెంచుకునేందుకు రిలయన్సు కంపెనీకి కేంద్రంలోని యుపిఎ ప్రభుత్వం అనుమతించింది. దేశీయ పరిస్థితుల కనువుగా తరతరాలుగా రైతాంగం అభివృద్ధి చేసిన రకరకాల పంటలను నాశనంచేసి, విత్తన రంగాన్ని మానెశాంటో వంటి సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలకు అప్పజెప్పటాన్ని, జన్యుమార్పిడి విత్తనాలను ప్రవేశపెట్టడాన్ని ప్రజలు ప్రతిఘటించారు. ఇప్పుడు హడావుడిగా ఒక్క బిటి వంగకు మాత్రమే కాదు, అన్ని రకాల జన్యుమార్పిడి పంటలకూ కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం అనుమతించింది. గ్యాసుధరల పెరుగుదలతో యూరియా ధర టన్నుకు మూడు వేల రూపాయలకు పెరగగా, సబ్సిడీని తగ్గించుకునేందుకు రాష్ట్ర రైతాంగానికి అందజేసే యూరియా కోటాను తగ్గించి వేసింది. తాను తగ్గేది లేదంటూ, ఇఆర్ సి డ్వారా ప్రజలపై 5 వేల కోట్ల రూపాయల విద్యుత్తు ఛార్జీల భారాన్ని మోపేందుకు రాష్ట్రం పూనుకుంది. వీరు చెప్పే పునర్నిర్మాణం, నవనిర్మాణం, 'అభివృద్ధి' విధానాల తీరు ఎలా వుంటుందో ప్రస్తుత ఈ చర్యలే తెలుపుతున్నాయి. కనుక సామ్రాజ్యవాదుల, బడాబూర్జువాల ప్రయోజనాలకు సేవ చేస్తున్న కాంగ్రెసును దాని నాయకత్వంలోని యుపిఎ కూటమిని ఓడించమని పిలుపునిస్తున్నాము.

సామ్రాజ్యవాదుల కనుసన్నలలో కాంగ్రెసు అమలు జరుపుతున్న ఈ ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను తాను మరింత సమర్థవంతంగా అమలు జరుపుతానని బిజెపి ముందుకు వస్తున్నది. అభివృద్ధి మంత్రం జపిస్తూ, గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రిని భారత ప్రధానమంత్రిగా చేస్తే భారతదేశం అభివృద్ధి పథంలో సాగుతుందంటూ ప్రచారం చేస్తున్నారు. భూసేకరణ చట్టానికి సవరణ చేసి, భూముల రిజిస్ట్రేషన్ విలువలలో 60 శాతమే రైతాంగానికి నష్టపరిహారంగా చెల్లించి, స్వాధీనం చేసుకున్న లక్ష ఎకరాల భూమిని నామమాత్రపు ధరకు కార్ల కంపెనీలకు కట్టబెట్టడమే కాక, ఎదురు వేలాది కోట్ల రూపాయల పన్నుల రాయితీ, వడ్డీలేని రుణాలను వారికి కట్టబెట్టింది సరేంద్రమోడీనే. ఆయన 'అభివృద్ధి' అనలు రూపం ఇదే! దీనికి మరో పార్శ్వం వుంది. గుజరాత్ లో ముస్లింల ఊచకోతతో భయానక వాతావరణం కల్పించి తన దోపిడీ విధానాలను ప్రశ్నించకుండా ప్రజలను అణచివేశాడు. ప్రధానిగా తనను తాను చూపెట్టుకునే ముందుగా ఇదే విధానాన్ని గుజరాత్ బయట కూడా అమలు జరిపాడు. గుజరాత్ లో తనకు కుడిభుజంగా వున్న వ్యక్తిని ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర బిజెపి బాధ్యునిగా పంపి, ముజఫర్ నగర్ మత హింసాకాండను జరిపించాడు. కనుక సామ్రాజ్యవాదుల, బడాబూర్జువాల దోపిడీ నిరాఘటంగా సాగేందుకు హిందూ మతోన్మాదంతో ప్రజలను చీల్చి, అణచివుంచే వ్యూహాత్మక ప్రణాళికను అమలు చేస్తున్న బిజెపిని దాని నాయకత్వంలోని ఎన్ డి ఓ కూటమిని ఓడించమని పిలుపునిస్తున్నాము.

రాష్ట్రంలో అధికారం కోసం అగ్రులు చాస్తున్న టిడిపి, టిఆర్ఎస్, వైఎస్ఆర్సిపి తదితర ప్రాంతీయ పార్టీలకు - కాంగ్రెసు మరియు దాని కూటమి, బిజెపి మరియు దాని కూటమి అనుసరిస్తున్న ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలతో ఎలాంటి తేడాలూ లేకపోగా, ఆ విధానాలనే అమలు జరుపుతామని అవి చెబుతున్నాయి. స్వర్ణాంధ్రలా, సింగపూర్ లా చేస్తామంటూ, రాజన్న రాజ్యం తెస్తామంటూ ఈ పార్టీలు యిస్తున్న నినాదాలన్నీ సారాంశంలో సామ్రాజ్యవాదులకూ, బడాబూర్జువాలకూ, బడా భూస్వాములకూ సేవ చేసేవేనని గతంలో ఇవి పాలన సాగించిన సమయంలో అమలు జరిపిన విధానాలే తెలుపుతున్నాయి. ఎన్నికల ముందో లేదా తర్వాతనో ఈ ప్రాంతీయ పార్టీలు యుపిఎలోనో, ఎన్ డి ఓలోనో చేరతాయి. వాటి పొత్తులు, కూటములకు మూలం అధికార పంపకం తప్ప ప్రజాసంక్షేమం కాదు. కనుక ఈ పాలకవర్గ ప్రాంతీయ పార్టీలను తిరస్కరించమని పిలుపునిస్తున్నాము.

అవినీతికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతామంటూ గంభీరంగా ఎన్నికల ప్రచార రంగంలోకి దిగిన పాలకపార్టీలన్నీ నేడు 'అభివృద్ధి' నినాదాన్నందుకున్నాయి. నవ తెలంగాణానో, రాష్ట్ర రాజధానినో (తరువాతి 3వ పేజీలో)

పీడిత ప్రజల వర్గపోరాటాలలో సంఘటితం కండి!

www.janasakthionline.com

మార్క్సును గమనించగలరు

జనశక్తి వెబ్ సైట్ అడ్రస్ www.janashaktionline.comకు బదులుగా www.janasakthionline.comగా మారింది. దయచేసి గమనించగలరు.

సైనిక వ్యవహారాలు

దేశరక్షణకు ముష్టిగా మారిగ్ పరాధీనత

ఇటీవల నౌకా సైన్యంలో జరిగిన వరుస ప్రమాదాలకు నైతిక బాధ్యతవహిస్తూ నావికా సైన్యాధిపతి రాజీనామా చేశారు. ఇది లోతుగా పరిశీలించవలసిన అనేక ప్రశ్నలను లేవనెత్తింది. వీటికి సమగ్రమైన సమాధానాలు కనుగొనటానికి "జాతీయ భద్రత" పేరిట సైనిక వ్యవహారాలను రహస్యంగా ఉంచటం ఆటంకంగా వుంది. భారత నౌకాదళంపై రష్యాకున్న పట్టును తొలగించి, అమెరికా పట్టు పెంచటానికి ఈ ప్రమాదాలు వినియోగించు కోబడ్డామన్న వాదనలు కూడా వినిపిస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో భారత సైన్యపు అన్ని విభాగాల తీరుతెన్నులను పరిశీలించాల్సి వుంటుంది.

సైనిక వ్యయం

20-3-14 బడ్జెట్టు పత్రాల ప్రకారం రక్షణ శాఖకు కేటాయింపులు రూ॥ 2,53,345.91 కోట్లు. ఇది భారత ప్రభుత్వ మొత్తం వ్యయంలో ఆరవ వంతు. దేశీయాంగశాఖ క్రిందనున్న ఇతర సాయుధదళాల ఖర్చునూ, అణుశక్తి, రోదసీ ప్రయోగాల (ఈ రెండింటిలోనూ సైనిక ప్రయోజనాలుంటాయి) వ్యయంలో సగాన్నీ దీనికి కలిపితే మొత్తం ఖర్చు రూ. 3,13,921.91 కోట్లకు పెరుగుతుంది. ఇది కేంద్రప్రభుత్వ వ్యయం మొత్తంలో ఐదవ వంతుకంటే కొంత ఎక్కువ.

ఈ సైనిక వ్యయంలో 1. వేతనాలు 2. పెట్టుబడి వ్యయం ఉంటాయి. 2013-14 ఆర్థిక సంవత్సరంలో సైనికులకు చెల్లించాల్సిన వేతనాలు, అలవెన్సులు రూ॥ 63,037 కోట్లుగా అంచనా వేశారు. పదవీ విరమణ చేసిన సైనికులకు చెల్లించే పెన్షను రూ॥ 44,500 కోట్లు. మొత్తం వేతనాల ఖర్చు రూ॥ 1,07,500 కోట్లు. రక్షణ వ్యయంలో ఇది 65 శాతం.

ఇక రక్షణ బడ్జెట్టులో పెట్టుబడి వ్యయానికి కేటాయించింది రూ॥ 86,740 కోట్లు. ఆయుధాలు, ఇతర పరికరాలు, రక్షణ కొనుగోళ్ళన్నీ దీనిలోనే జరుగుతాయి. 2011-12 సంవత్సరంలో రక్షణ కొనుగోళ్ళ వాస్తవ ఖర్చు రూ॥ 67,000 కోట్లు కాగా దానిలో రూ॥ 18,000 కోట్లు విదేశీ సరఫరాదార్లకు చెల్లించారు. ఇది వాస్తవంగా చెల్లిస్తున్నదానికంటే తక్కువ. సైన్యం దేశీయ కొనుగోళ్ళు ఆర్డినెన్సు ఫ్యాక్టరీల నుండి, రక్షణరంగ ప్రభుత్వ సంస్థల నుండి, ప్రైవేటు కంపెనీల నుండి సాగుతాయి. వీటన్నింటిలో విదేశీ కంపెనీల నుండి సరఫరాలూ, విడిభాగాలూ వాడటంతోపాటుగా, వాటికి రాయితీలు కూడా చెల్లిస్తారు.

ఆయుధ దిగుమతిదారుల్లో ప్రపంచంలో భారత్ మొదటి స్థానంలో వుంది. ప్రపంచ ఆయుధాల అమ్మకాల్లో 12 శాతం భారత్ కొనుగోలు చేస్తున్నది. ఇది భారత ఆయుధ అవసరాల్లో 70 శాతం. ప్రభుత్వరంగ రక్షణ సంస్థలు చేసుకునే దిగుమతులు వాటి బడ్జెట్టులో 35 నుండి 45 శాతం వరకూ వుంటాయి. వీటిని కలుపుకుంటే భారత రక్షణరంగ దిగుమతులు 80 నుండి 85 శాతం వరకూ ఉంటాయి.

దిగుమతుల వరద

రాబోయే 10 ఏళ్ళలో ఆయుధ దిగుమతుల కోసం భారత్ 15 వేలకోట్ల డాలర్లు (ఏడున్నర లక్షల కోట్ల రూ॥లు) వెచ్చించబోతున్నది. అది కొనబోతున్న ఆయుధాల లిస్టు ఇలా వుంది. అమెరికాకు చెందిన లాక్ హిడ్ సి-130జె సూపర్ హెయ్యులిస్ సైనిక రవాణా విమానాలు అరింటిని రూ॥ 6000 కోట్లుపెట్టి కొంటుంది. ఫ్రాన్సుకు చెందిన డాసాల్ట్ కంపెనీ నుండి రూ॥ 1,10,000 కోట్లతో 126 రాఫెల్ యుద్ధ విమానాలను కొనుగోలు చేస్తుంది. రూ॥ 4000 కోట్ల ఖర్చుతో రష్యా నుండి టి-50 యుద్ధ ట్యాంకులు 310 కొనుగోలు చేస్తుంది. అమెరికాకు చెందిన బోయింగ్ కంపెనీ నుండి పి81 సూపర్ హంట్ యుద్ధ విమానాలు ఎనిమిదింటిని రూ॥ 10,500 కోట్లుపెట్టి కొంటుంది. 250-300 వరకూ రష్యా నుండి సుఖోయి టి-50 యుద్ధ విమానాల కొనుగోలుకు రూ॥ 1,50,000 కోట్లు ఖర్చు చేస్తుంది. బోయింగ్ సి-17 గ్లోబ్ మాస్టర్ విమానాలను రూ॥ 29,000 కోట్లు పెట్టి కొంటుంది. రష్యాకు చెందిన గొర్బాచ్ విమాన వాహక యుద్ధనౌకను ఆధునికరించిన తర్వాత రూ॥ 11,650 కోట్లతో కొంటుంది. దీనికి విక్రమాదిత్య అని పేరుపెట్టారు. ఇవికాక రూ॥ 20,000 కోట్లతో 2వేల యుద్ధ ఫిరంగులనూ, రూ॥ 5వేల కోట్ల ఖర్చుతో ఆకాశంలోనే యుద్ధ విమానాలలో ఇంధనం నింపే 75 పిలాటిన్ విమానాలనూ కొనుగోలుచేస్తుంది. దాడిచేయగల హెలికాప్టర్లను రూ॥ 10వేల కోట్లతోనూ, ముందస్తు సర్వేచేయగల 197 హెలికాప్టర్లను రూ॥ 3250 కోట్లు పెట్టి కొంటుంది.

ఇక పదాతి సైన్యానికి 356 బెటాలియన్లు వున్నాయి. వీటికి తుపాకులు, రైఫిల్స్, లైట్ మెషిన్ గన్ లూ, బంకర్లను పేల్చివేయగల రైఫిళ్ళు కావాలని సైన్యం అడిగింది. 120 బెటాలియన్ల కొరకు 1,13,000 రైఫిల్స్ ను ఆర్డినెన్సు ఫ్యాక్టరీలు సరఫరా చేయగా, మరో 65వేల రైఫిల్స్ ను దిగుమతి చేసుకుంటారు. వీటికయ్యే ఖర్చు రూ॥4850 కోట్లని అంచనా. ఇవికాక 16వేల 762 X 51 ఎం.ఎం. లైట్ మిషన్ గన్ లూ, 3500 స్పీడర్ రైఫిల్స్ సైన్యానికి అవసరమౌతాయి. వివిధ పత్రికల్లో వచ్చిన వార్తల నుండి సేకరించిన సమాచారమిది. ఇది సంపూర్ణం కాదు.

ప్రమాదకర పరాధీనత

భారత సైన్యంలోని మూడు విభాగాలూ తమ కీలక అవసరాల కొరకు విదేశాల నుండి సరఫరా కొరకు ఎంతగా ఆధారపడ్డాయో ఇది (తరువాతి 2వ పేజీలో)

సైనికవ్యవహారాలు...(మొదటిపేజీ తరువాయి) తెలుపుతున్నది. ఈ పరాధీనత పర్యవసానాలేమిటి? మాజీ నౌకాదళాధిపతి అరుణ్ ప్రకాష్ ఇలా అన్నారు : “దిగుమతి చేసుకున్న ప్రతి ఆయుధానికి విడిభాగాలూ, పరికరాల కొరకు 30 నుండి 40 ఏళ్ళపాటు అమ్మకందారు దయపై ఆధారపడి వుంటాము.” (టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా 14-3-2013) ఈ పరాధీనత దేశ రక్షణనే ప్రమాదంలో పడవేస్తుంది. వైమానిక దళం 66 హక్స్ విమానాలను అమెరికా నుండి కొనుగోలు చేసింది. వీటిలో 16 ఇప్పుడు నేలపైనే వున్నాయి. వీటిని అమ్మిన బిఏఇ సిస్టమ్స్ అన్న కంపెనీ వీటికి

అతిపెద్ద ఆయుధ ఎగుమతిదారులు (2009-13)	
అమెరికా	30 శాతం
రష్యా	24 శాతం
జర్మనీ	9 శాతం
ఫ్రాన్సు	8 శాతం
చైనా	4 శాతం
ఇతర ఐదుదేశాలు	25 శాతం

విడిభాగాలనూ, పరికరాలనూ సరఫరా చేయటంలో విఫలమైంది (ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్, 4-3-2013) ఈ దయ ఎలా వుంటుందో 51 మిరజ్-2000 విమానాల కథ తెలుపుతుంది. వీటిని ఆధునికీకరించడానికి ఒక్కొక్క యుద్ధ విమానానికి రూ॥ 167 కోట్లు అవుతుందని ప్రభుత్వం పార్లమెంటుకు చెప్పింది. మొత్తం 51 విమానాలకూ రూ॥ 8517 కోట్లు ఖర్చవుతుంది. ఇదికాక ఇతర ఐటమ్‌లకు రూ॥2430 కోట్లు అవుతుంది. ఇక్కడితో ఆగిపోలేదు. ఈ విమానాలలో వాడే ఆయుధాల వ్యవస్థ కొరకు దాసాల్ట్, థేల్స్ కంపెనీలతో రూ॥ 6600 కోట్ల మేరకు మరో ఒప్పందం చేసుకుంది. వీటి ఆధునికరణ మొత్తం ఖర్చు రూ॥ 17,547 కోట్లుగా రెట్టించుకుపైగా పెరిగింది. భారత పరాధీనతను ఆసరా చేసుకుని విపరీత ధరలను సామ్రాజ్యవాద కంపెనీలు వసూలు చేస్తున్నాయి.

ఇంత విపరీత ధరలు చెల్లించినా నాణ్యతకు గ్యారంటీ లేదు. పత్రికల్లో వచ్చిన వార్తల ప్రకారం అమెరికా నుంచి కొన్న సి-130జె రవాణా విమానాలూ, పి8 పొసిడాన్ సముద్ర సర్వేక్షణ విమానాలలో నకిలీ విడిభాగాలూ పరికరాలూ వున్నాయి (ఇండియన్ ఎక్స్‌ప్రెస్ 23-5-2013).

ఆయుధాల కొరకు ఒప్పందం జరిగిన తర్వాత వాటిని సరఫరా చేయటంలో జరిగే ఆలశ్యం వల్ల వాటి ధరలు పెరిగిపోవటంతో పాటుగా, మన రక్షణ వ్యవస్థ బలహీనతకు కారణమౌతున్నాయి. విమాన వాహక యుద్ధనౌక విక్రమాదిత్యను (రష్యా సైన్యం నుండి తొలగించిన గొర్ఖావ్ మరమ్మత్తులు చేసి, ఆధునికరించి ఇస్తారు) 2010 అక్టోబరులో భారత్‌కు చేర్చాల్సి వుంది. కాగా ఇప్పుడది 2016కుగానీ భారత నౌకాసైన్యంలో చేరదంటున్నారు. ఈపాటికి దీనికయ్యే ఖర్చు నాలుగింతలు పెరిగిందని రక్షణశాఖ పార్లమెంటరీ స్థాయి కమిటీ నివేదిక తెలుపుతున్నది. దీనితోపాటు వుండే నౌకలలో ఒక్కొక్కదానికీ “రష్యా పరికరాలకు రూ॥ 93 కోట్లవుతుందని మొదట అంచనా వేయగా, ఇప్పుడది రూ॥707 కోట్లకు పెరిగింది” అని నివేదిక తెలిపింది.

ఈ పరాధీనత రక్షణ సరఫరాలను దేశీయంగా ఉత్పత్తి చేసుకొనే ప్రక్రియను కూడా సాగకుండా చేస్తుంది. నౌకాసైన్యం కోసం ముంబాయిలోని మజగాన్ డాక్‌లో ఫ్రాన్సు సర్ప్రీస్ జలాంతర్గాములను నిర్మిస్తున్నారు. వీటికయ్యే ఖర్చు రూ॥ 23,562 కోట్లు, ఇప్పటికే అనుకున్న సమయం కంటే మూడేళ్ళు ఆలశ్యమైంది. ఇవికాక రష్యా, జర్మనీల నుండి కొన్న జలాంతర్గాము లున్నాయి. భారత రక్షణ, అభివృద్ధి సంస్థ 290 కి.మీ. దూరం వెళ్ళగల జలాంతర్గామి క్షిపణి బ్రహ్మాన్‌ను అభివృద్ధిచేసి, విజయవంతంగా పరీక్షించింది. అగ్రరాజ్యాల తర్వాత ఇలాంటి క్షిపణిని తయారుచేసింది భారత్. అయితే ఇప్పటికున్న, కొత్తగా తయారవబోతున్న జలాంతర్గాములు ఏవీ బ్రహ్మాన్ క్షిపణిని వాడటానికి వీలుగా లేవు. బ్రహ్మాన్‌ను వాడాలంటే భారత్ స్వయంగా

జలాంతర్గామిని తయారుచేయాలి. దీనికోసం ప్రాజెక్టు 75ను రూపొందించారు. ఎన్నాళ్ళు గడిచినా ఇది ఒక్క అడుగుకూడా ముందుకు సాగలేదు. (టైమ్స్ ఆఫ్ ఇండియా 21-3-2013) ఇక బ్రహ్మాన్ క్షిపణిని అద్దాల బీరువాలోపెట్టి పిల్లలకు ప్రదర్శించుకోవాల్సిందే. విదేశాలపై పరాధీనత దేశీయ పరిజ్ఞాన అభివృద్ధిని, స్వావలంబనను తీవ్రంగా ఆటంకపరుస్తున్నది.

దీనిని సరిచేసేందుకు పూనుకోకపోగా, విదేశీ పెట్టుబడి కబంధ హస్తాలను మరింత బలీయం చేసే చర్యలనే భారత పాలకులు చేపడుతున్నారు. రక్షణ రంగ పరిశ్రమల్లోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను 26శాతం వరకూ అనుమతించారు. రక్షణ రంగంలోని భారత ప్రైవేటు కంపెనీలన్నీ విదేశీ కంపెనీలతో ఒప్పందాలు చేసుకున్నాయి. మిలాఖత్తుకంపెనీ అయినా విదేశీ కంపెనీ పెత్తనం సాగించటానికి 26శాతం వాటా చాలు. అయినా పరిశ్రమల శాఖ, వాణిజ్యశాఖ దీనిని 49 శాతానికి పెంచాలని వాదిస్తున్నాయి. రక్షణశాఖ సహాయ మంత్రి పశ్చరాజు “అన్నీ మనమే తయారు చేయాల్సిన అవసరంలేద”ని రాజ్యసభలో చెప్పాడు (9-5-2012) రక్షణశాఖ ఆఫ్‌సెల్ విధానాన్ని ముందుకు తెచ్చింది. దీని ప్రకారం తయారై, వాడకానికి సిద్ధంగా వున్న ఉత్పత్తుల కొనుగోలుకు అనుమతిస్తారు. వీటిని అమ్మేందుకు భారత వ్యాపార కంపెనీలున్నాయి. విదేశీ కంపెనీలు పూర్తిగా తమ స్వంత అమ్మకం కంపెనీలను భారత్‌లో పెట్టాయి. వీటి నుండి కొనుగోళ్ళకు మార్గదర్శకాలను రూపొందించింది. దీనిని ఆఫ్‌సెల్ పాలసీ అని పిలుస్తున్నారు. ఈ మార్గదర్శకాలన్నింటినీ తుంగలో తొక్కుతున్నారని కాగ్ నివేదిక తెలిపింది.

ఈ మార్గదర్శకాల ప్రకారం ఈ రక్షణ కొనుగోళ్లలో 30 నుండి 40 శాతం పరికరాలూ, విడిభాగాలూ భారత్‌లో తయారైన వాటిని వాడాలి. అమెరికాకు చెందిన లాక్ హీడ్ కంపెనీ నుండి కొంటున్న సి-130జె సూపర్ హెయ్యులస్ రవాణా విమానాలకు ఈ నిబంధన వర్తించకుండా చేశారు. రూ॥570 కోట్లుపెట్టి ఫ్రాన్సుకు చెందిన థేల్స్ కంపెనీ నుండి కొంటున్న తక్కువ ఎత్తులో పనిచేసే రాడార్లలో రూ॥ 171 కోట్ల మేరకు భారత్‌లో తయారైన సరుకులుండాలి (100 సిసి మోటార్ బైక్‌లు, ఎయిర్ కండిషనర్లు, సైకిళ్ళు, కార్లు మొదలగునవి) దీనికి కూడా ఈ నిబంధన వర్తించకుండా చేశారు. అలాగే రూ॥ 800 కోట్లలో రూ॥ 240 కోట్ల భారత పరికరాలుండవలసిన ఇటలీ కంపెనీ ఫిన్‌కొంటైర్‌తో చేసుకున్న ఒప్పందంలో కూడా ఈ నిబంధన వర్తించకుండా చేసారు. దీని ప్రకారం యుద్ధ నౌకలకు ఇంధనం సరఫరాచేసే టాంకరు నౌకలు కొంటారు. వీటిలో భారత కంపెనీ వ్యాపిలాలిఇండియా నుండి ఇంజను, ఆర్డినెన్సు ఫ్యాక్టరీ నుండి ఏకే-63 తుపాకులూ, భారత్ ఎలక్ట్రానిక్స్ నుంచి పరికరాలు అమర్చాలి. కాంట్రాక్టులో ఇటలీ కంపెనీ దీనికంగీకరించింది. తర్వాత దీనికి మినహాయింపునిచ్చారు. అలాగే వివిజిపిలు తిరిగేందుకు ఇటలీ కంపెనీ ఫిన్‌మెకానికా నుండి కొనుగోలు చేసిన హెలికాప్టర్ల (మంత్రులు తిరిగేందుకు వాడే వీటిని రక్షణశాఖ పద్ధలో చూపటమే విచిత్రం. వీటిని నడిపేది వైమానికదళ పైలట్లు గనుక రక్షణశాఖ పద్ధలో చేర్చారు) కాంట్రాక్టు విలువ రూ॥ 3700 కోట్లు. దీనిలో వాడాల్సిన భారత పరికరాలు రూ॥ 1100 కోట్లు. దీనికి మినహాయింపునిచ్చారు. (దీనిలో అవినీతి జరిగిందనీ, లక్షలాది యూరోలను సలహా ఫీజు క్రింద భారతీయులకు లంచాలు చెల్లించారనీ ఇటలీ పోలీసులు తేల్చారు)

ఈ మార్గదర్శకాలన్నీ కాగితాలకే పరిమిత మయ్యాయనీ, 2007 నుండి 2011 వరకూ దాదాపు రూ॥18,000 కోట్ల కొనుగోళ్ళు జరగగా,

అతిపెద్ద ఆయుధ దిగుమతిదారులు (2009-13)	
భారత్	14శాతం
చైనా	12శాతం
పాకిస్తాన్	5శాతం
యు.ఏ.ఇ.	5శాతం
సౌదీఅరేబియా	5శాతం

సైనిక ఖర్చు	బిలియన్ డాలర్లు	జిడిపిలో శాతం
అమెరికా	700	4.6
చైనా	150	2.0
రష్యా	70	3.9
బ్రిటన్	65	2.5
ఫ్రాన్సు	65	2.5
జపాను	65	1.0
భారత్	40	2.5

ప్రపంచంలో మొత్తం సైనికఖర్చు 1723 బిలియన్ డాలర్లు. ఖర్చురీత్యా భారత్ 7వ స్థానంలో వుండగా స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో శాతం రీత్యా అమెరికా రష్యాల తర్వాత 3వ స్థానంలో వుంది.

దానిలోని రూ॥ 3700 కోట్ల ఆఫ్‌సెల్‌లు బోయింగ్, లాక్ హీడ్ (అమెరికా), రష్యా, ఇజ్రాయిలు కంపెనీలకే వెళ్లాయనీ, ఇది నిబంధనలకు విరుద్ధమని కాగ్ నివేదిక తెలిపింది. ఇది రక్షణ రంగంలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను దొడ్డిదారిన అనుమతించడమవుతుంది.

విదేశీ కంపెనీలతో పీటముడి

భారత్‌లో అతిపెద్ద నిర్మాణసంస్థ ఎల్‌అండ్‌టి, రష్యాకు చెందిన పిపవావ్ కంపెనీలు నౌకాదళ షిప్‌యార్డు మజగాన్ డాక్స్‌తో ఒప్పందాలు చేసుకున్నాయి. 2012 జూలైలో జరిగిన ఈ ఒప్పందంపై ఫిర్యాదులు రావటంతో ప్రభుత్వం దీనిని ఆపివేసింది. 2013 ఫిబ్రవరిలో కేంద్ర ప్రభుత్వం వీటిని అనుమతించింది. దీని ప్రకారం మజగాన్ డాక్స్, ఎల్ అండ్ టీతో కలిసి జలాంతర్గాముల నిర్మాణానికి సంయుక్త సంస్థను ఏర్పాటు చేస్తుంది. యుద్ధనౌకలు (ఫ్రీగేట్స్), వినాశకనౌకలు (డిస్ట్రాయర్స్), విమానవాహక యుద్ధనౌకల తయారీకి మజగాన్ డాక్స్ పిపవావ్‌తో కలిసి సంయుక్త సంస్థను ఏర్పరుస్తుంది.

నావికా సైన్య అవసరాలలో ప్రస్తుతం 75 శాతం విదేశాలనుండిదిగుమతి చేసుకుంటున్నారు. దీనిని దేశంలోనే ఉత్పత్తిచేసే విధానం అనుసరించాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. దీనికోసం రక్షణ రంగ ప్రభుత్వ సంస్థలన్నీ విదేశీ, స్వదేశీ ప్రైవేటు సంస్థలతో మిలాఖత్ కంపెనీలు పెట్టుకోవటాన్ని అనుమతించింది. ఎల్‌అండ్‌టి భారత్‌లో రిజిస్టరు అయినా స్వీడన్‌కు చెందిన బహుళజాతి కంపెనీ. మజగాన్ డాక్స్ తయారు చేయాల్సిన జలాంతర్గాములన్నీ ఇప్పుడు ఎల్‌అండ్‌టితో ఏర్పాటుచేసిన మిలాఖత్ కంపెనీ ద్వారా జరుగుతాయి. యుద్ధనౌకల నిర్మాణమంతా పిపవావ్‌తో పెట్టిన మిలాఖత్ కంపెనీతో సాగుతాయి. ఈ అనుమతి వచ్చిన తర్వాత జపాను కంపెనీ మిట్సుబిషి ఎల్ అండ్ టీలో వాటాలు కొంటానని ప్రకటించింది. ఫ్రెంచి ఆయుధ కంపెనీ పిపవావ్‌లో 10శాతం వాటాలను రూ॥ 800 కోట్లు పెట్టికొంటున్నట్లు ప్రకటించింది. ఈ అనుమతి మజగాన్ డాక్స్‌కే పరిమితంకాదు. ప్రభుత్వరంగ రక్షణ సంస్థలన్నీ ఇలా మిలాఖత్ కంపెనీలు ఏర్పాటుచేసుకోవచ్చునన్న విధాన నిర్ణయాన్ని కేంద్ర మంత్రివర్గం తీసుకుంది. అయితే ముందుగా ప్రభుత్వం నుండి అనుమతి తీసుకోవాలి (వివరాలు బిజినెస్ స్టాండర్డు 23-7-2012)

రక్షణ ఉత్పత్తులు చేసే భారత ప్రైవేటురంగం విదేశీ కంపెనీలతో మిలాఖత్తు ఒప్పందాలతో వుంది. రిలయన్సు, టాటా, బిర్లా తదితర కంపెనీలన్నీ విదేశీ కంపెనీలతో పీటముడి వేసుకొనే వున్నాయి.

దిగుసుకుపోతున్న ఉరి

రక్షణ అవసరాలలో స్వావలంబన లేకుండా ఏ దేశ రక్షణకూ భద్రత వుండదు. 85 శాతం విదేశీ దిగుమతులపై ఆధారపడినప్పుడు వాటి భద్రత ప్రమాదంలో పడుతుంది. విదేశీ పెట్టుబడిని ఆకర్షించటంలో చైనాకంటే వెనుకబడిపోయామని ప్రతిరోజూ వగచే భారత పాలకులు రక్షణరంగంలో మాత్రం మౌనంగా వుంటారు. సోవియటు సహాయం ఆగిపోయినా చైనా దేశీయంగా రక్షణ ఉత్పత్తులను పెంచుకుంది. ఈరోజున అది 20 శాతం మాత్రమే దిగుమతి చేసుకుంటున్నది. కీలక అవసరాలన్నీ దేశీయంగానే తీర్చుకుంటున్నది. చైనా సైనిక పాటవాన్ని చూసి అమెరికా కూడా భయపడుతున్న స్థితి ఉంది.

లాభాపేక్షతో ప్రైవేటురంగమే రక్షణ రంగ అవసరాలు తీర్చగలుగుతుందన్న వాదనలతో వాస్తవాన్ని దాచిపెట్టలేరు. భారత ప్రైవేటురంగం సామ్రాజ్యవాదులకు దళారీగా వుండిపోయింది. మరోవైపున రోదసీ శాఖ ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోనే అభివృద్ధిని సాధించింది. సరైన ప్రోత్సాహం, దిశా నిర్దేశనం చేస్తే భారత శాస్త్రజ్ఞులు రక్షణ రంగంలో స్వావలంబన సాధించగలరని ఇది తెలియచేస్తున్నది.

ఇది వాస్తవ రూపం దాల్చుకుండా, తమ దోపిడీ ప్రయోజనాలు కాపాడుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదులు భారత రక్షణరంగ గొంతును నులిమివేయటానికి పూనుకున్నారు. దీనిలో భాగమే ఐరాసతో ఆయుధ వాణిజ్య ఒప్పందాన్ని ప్రతిపాదించారు. దీనిని ఐరాస సర్వసభ్య సమావేశం ఆమోదించింది (భారత్ వాకౌట్ చేసింది.) సభ్యదేశ ప్రభుత్వాలు ఆమోదించిన తర్వాత ఇది అమలవుతుంది.

అణ్వాయుధాల వ్యాప్తి నిరోధానికి ఒక ఒప్పందముంది. రసాయనిక, జీవ ఆయుధాల నియంత్రణకు ఒప్పందాలున్నాయి. వీటి ద్వారా ఈ విధ్వంసక ఆయుధాలను సామ్రాజ్యవాదులు గుట్టలు గుట్టలుగా కలిగివుంటూ, మిగిలిన దేశాలు తయారుచేయరాదంటూ బెదిరిస్తున్నాయి. ఐరాస ఆమోదించిన ఆయుధ వాణిజ్య ఒప్పందం కూడా ఇలాంటిదే. సాంప్రదాయక ఆయుధాల వాణిజ్యాన్ని కొనుగోలు దేశాలలో మానవ హక్కుల రక్షణ, యుద్ధ నేరాల నివారణ, పౌరులకు భద్రతలతో ముడి పెట్టింది. మానవహక్కుల ఉల్లంఘన, యుద్ధ నేరాలూ, పౌరుల మరణాలు జరిగాయన్న సాకు చూపి ఆయుధాల అమ్మకాన్ని ఆపివేస్తారు. దిగుమతులపై ఆధారపడ్డ దేశాలకు ఆయుధాలు అందని స్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇది ప్రభుత్వాలకు, అమ్మకాలకు వర్తిస్తుంది. కాగా సామ్రాజ్యవాదుల ప్రైవేటు సైన్యాలకు (లిబియా, సిరియాలలోని తిరుగుబాటుదారులనే వారికి) వారే సౌదీ అరేబియా ద్వారా అల్‌ఖైదా వంటి టెర్రరిస్టు సంస్థలకూ ఆయుధాలు అందించడాన్ని నిషేధించదు. ఇది పేద దేశాలు తమ రక్షణ కొరకు ఆయుధాల కొనుగోళ్ళు, కలిగి వుండటం, ఆయుధ వాణిజ్యం చేయటం అన్న హక్కును కుదించి వేస్తుంది. సాకులు చూపి భారత్‌లాంటి దేశం స్వంతంగా తయారు చేసుకునేందుకు పూనుకుంటే విడిభాగాలూ, పరికరాలూ అందకుండా చేసి వాటిని బలహీన పరుస్తుంది. ఈ సాకులతో బెదిరించి విపరీత ధరలకు అమ్ముకునే అవకాశం అమ్మకందారులకు కలిగిస్తుంది.

ఈ ఒప్పందానికి అనుకూలంగా ఓటు వేయకుండా భారత ప్రభుత్వం వాకౌట్ చేసినా, పరాధీనత పెంచే విధానాలనే అమలుచేస్తున్నది గనుక, “వ్యూహాత్మక భాగస్వామి”గా ఉంది గనుక స్వావలంబన దిశగా ఒక్క అడుగు వేయదన్నది సృష్టమే.

భారత రక్షణ రంగ పరాధీనతను వివరిస్తూ కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి “తాకట్టులో భారతదేశం”లో ఇలా అన్నారు (పేజీ 308)

“ఆవిధంగా మన దేశ రక్షణకు అవసరమైన అతి కీలక సరుకుల ఉత్పత్తి అంతా విదేశీ కంపెనీల చేతులలో పెట్టబడింది. అవి ద్రోహబుద్ధితో సరఫరాలను ఆపివేస్తే రక్షణరంగ అన్ని విభాగాలలోనూ కార్యకలాపాలు స్తంభించిపోతాయి. పరిస్థితి ఇలా ఉండగా మన రక్షణ ఉత్పత్తిలో మన దేశం స్వయం సమృద్ధిని సాధించిందనీ, మన రక్షణ పరిశ్రమలన్నీ స్వయం పోషకత్వంపై ఆధారపడి నడపబడుతున్నాయనీ ప్రచారం సాగిస్తూ మన పాలకులు ప్రజలను మోసగించజూస్తున్నారు... దేశభక్తులనేవారు జాతి ప్రయోజనాలకు ➔

వివిధ దేశాలలో కార్మిక-ప్రజా ఆందోళనలు

ఈజిప్టు

ఈజిప్టులోని హెల్వీస్ ఇనుము, ఉక్కు కర్మాగారంలో శ్రమచేసే 5000మంది కార్మికులు, సంవత్సరాంత లాభాలలో తమకు చెల్లించాల్సిన వాటాను చెల్లించకుండా బకాయి పెట్టటాన్ని నిరసిస్తూ సమ్మెచేశారు.

ట్యునీసియా

ట్యునీసియాలో పేదరికం పెరిగిపోవటాన్ని నిరసిస్తూ దేశంలోని కార్మికులంతా నవంబర్ 27న టోజివర్ ప్రాంతంలో సమ్మె చేశారు.

సౌదీ అరేబియా

ప్రభుత్వం యొక్క వేధింపులను వ్యతిరేకిస్తూ మక్కా నగరంలోని వీధులను శుభ్రపరిచే పారిశుధ్య కార్మికులు ఆరువేలమంది నవంబర్ 3వ వారంలో ఐదురోజులపాటు సమ్మె చేశారు. వీరంతా విదేశీ కార్మికులు కాగా, అందులోనూ ప్రధానంగా బంగ్లాదేశీయులు అధికంగా ఉన్నారు.

ఫిన్లాండ్

ఫిన్లాండు దేశంలోని టుర్కు ప్రాంతంలో చిన్న పిల్లలకు ఆహార ఉత్పత్తులను తయారుచేసే నెస్లే కంపెనీ కార్మికులు 3రోజులు సమ్మె చేపట్టారు. ఒప్పంద కార్మికులను తీసుకొని, కార్మికులచే నాల్గవ పిప్లలో పనిచేయించాలనే యాజమాన్య పథకాలను కార్మికులు వ్యతిరేకిస్తూ ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

బర్లండ్

రిటైల్ గొలుసు దుకాణాల యాజమాన్య సంస్థ మార్ట్ అండ్ స్పెన్సర్స్‌లో పనిచేస్తున్న 7,200 మంది కార్మికులు, తమ పెన్షన్ పథకం రద్దుచేయటాన్ని నిరసిస్తూ షాపులను మూసివేసి తమ ఆందోళన కొనసాగించారు.

గాజా

ఐక్యరాజ్యసమితి పునరావాస కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్న గాజా ప్రాంతంలోని ఉద్యోగులు, సిబ్బంది డిసెంబరు 10న, గత రెండు సం॥ల కాలంలో తొలిసారిగా వేతన పెంపుదలకు అంగీకరిస్తూ యాజమాన్యం చేసుకున్న ఒప్పందాన్ని పాటించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ పాక్షిక సమ్మె చేశారు.

ఆస్ట్రేలియా

ఆస్ట్రేలియాలోని సెంట్రల్ క్లీన్స్ లాండ్‌లో గ్లాడ్‌స్టోర్‌కు దగ్గరలోని ఓ గ్యాస్ ఫ్లాంట్ నిర్మాణానికి శ్రమిస్తోన్న వెయ్యిమంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు, తమకు అందించే ఆహారం కలుషితమై వుండటాన్ని నిరసిస్తూ తమ విధులు బహిష్కరించారు. ఈ నిర్మాణరంగ కార్మికులకు ఆహారం తయారుచేసే వంటగదులు, పాత్రలు అపరిశు భ్రంగా ఉండటాన్ని, చాలా నాసిరకమైన ఆహారాన్ని అందచేస్తుండటాన్ని నిరసిస్తూ వారు ఈ ఆందోళనకు పూనుకున్నారు.

ఫ్రాన్స్

ఉత్తర ఫ్రాన్స్‌లోని గుడ్ ఇయర్ టైర్ల ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తున్న 200 మంది ఉద్యోగులు ఇద్దరు ఉన్నతస్థాయి అధికారులను బందీలుగా నిర్బంధించి, వారు తప్పుకొని పోవటాన్ని నిరోధించి డిసెంబర్ 9న ఆ ఫ్యాక్టరీని తమ స్వాధీనంలోకి తీసుకొని మర్నాడు వారిని వదలిపెట్టారు. ఫ్యాక్టరీని మూసివేయబోతున్నామనే యాజమాన్య ప్రకటనతో ఆగ్రహించిన కార్మికులు ఈ చర్యకు పూనుకున్నారు.

బల్గేరియా

బల్గేరియా దేశంలోని టర్క్ సరిహద్దు ప్రాంతమంతటా పొగాకు కార్మికులు, పొగాకు ఉత్పత్తులకు కంపెనీలు తక్కువ ధరలు నిర్ణయించటాన్ని నిరసిస్తూ డిసెంబర్ 8న జాతీయ రహదారిని దిగ్బంధించారు. రోడ్లపై పొగాకు బేళ్ళను పేర్చి, నిరసనగా తగులబెట్టారు. బల్గేరియాలో దాదాపు 2 లక్షల మంది ప్రజల జీవనం పొగాకు ఉ త్పత్తిపై ఆధారపడి వుంది. కిలో 6.50(బల్గేరియన్ కరెన్సీ)కి తక్కువగాకుండా పొగాకు ధరలను కార్మికులు డిమాండ్ చేశారు.

కెన్యా

2013, డిసెంబర్ 10న మురంగాలోని వక్క తయారీ పరిశ్రమలోని 2వేల మంది కార్మికులు తమ వేతనాల పెంపుదలను డిమాండ్‌చేస్తూ, సెలవుభత్యాన్ని చెల్లించకపోవటాన్ని నిరసిస్తూ సమ్మె చేపట్టారు.

భారతదేశం

ఆగస్టు చివరి వారంలో హరిద్వార్‌లోని ద్విచక్రవాహన తయారీ పరిశ్రమ హీరో మోటార్ కార్పొరేషన్ పరిశ్రమ కార్మికులు పనిముట్లను కిందపడవేసి మెరుపు సమ్మె చేశారు. కార్మికులలో ఒకరిపై అన్యాయంగా క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకుంటూ సంజాయిషీ నోటీసు ఇవ్వటాన్ని వీరంతా నిరసించారు.

→ బానిసబుద్ధితో ఈవిధంగా ద్రోహం చేయటాన్ని చూస్తూ, వింటూ, అనుభవిస్తున్నప్పుడు, నాపై మోపబడిన “ప్రభుత్వ వ్యతిరేక కుట్ర” అనబడే నేరాన్ని తేలికగా తీసుకోవలసి వస్తున్నది”.

ఇలాంటిదే మరో మోసపూరిత ప్రచారం – సైన్యం దేశ రక్షణ కోసమే ఉందంటూ చెబుతున్న మాటలు! సైన్యపు మూడు విభాగాలలోనూ మొత్తం సైనిక సిబ్బంది 13లక్షలు, అర్థ సైనిక బలగాలతో కలిపితే 23 లక్షలు. కేంద్ర ప్రభుత్వంలోని మొత్తం ఉద్యోగుల సంఖ్యలో (47 లక్షలు) ఇది సగం. రైల్వేలోని ఉద్యోగులను తగ్గిస్తూ ఇప్పుడు 13 లక్షలు చేసారు. పోస్టులు శాఖలో 4.8 లక్షలకు తగ్గించారు. ఏటా కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సంఖ్య తగ్గిపోతూ వస్తున్నది. కాగా అర్థ సైనిక బలగాల సంఖ్య 8.7 లక్షల నుండి 10 లక్షలకు పెరిగింది. యుద్ధంలో పాల్గొనని సైనిక సిబ్బందిలో 50 వేలు తగ్గిస్తామని 2000లో ప్రకటించారుగానీ 2007 నాటికి 33వేలమందిని పెంచారు. ఇప్పటికి 89 వేల మందిని పెంచారు.

ఇంతకీ ఈ సైన్యాన్ని దేశరక్షణకే వినియోగిస్తున్నారా? దాదాపు సగభాగం “అంతరంగిక భద్రత” కోసమే వాడుతున్నారు. భారత సైన్యంలోని రెండు కార్ప్స్(దళాలు) కార్ప్స్III, కార్ప్స్IV లు ఈశాన్య రాష్ట్రాలలోనూ, కార్ప్స్XV,

కార్ప్స్XVI లు జమ్మూకాశ్మీర్‌లోనూ ‘శాంతిభద్రతల’ నిర్వహణలో వున్నాయి. కేంద్ర అర్థసైనిక బలగాలలో 80 శాతం ఆంతరంగిక భద్రతా కార్యకలాపాల్లో వున్నాయి. ఉదాహరణకు కేంద్ర రిజర్వు పోలీసు బలగాలలో 62 బెటాలియన్లు కాశ్మీరులోనూ, 85 బెటాలియన్లు వామపక్ష తీవ్రవాదాన్ని అణచటం లోనూ నిమగ్నమై వున్నాయి. ఇవి వినియోగించ బడటానికి చెప్పుబడుతున్న కారణాలన్నింటినీ (కాశ్మీరు, ఈశాన్య రాష్ట్రాల్లో అశాంతి, వామపక్ష తీవ్రవాదం మొ॥వి) సైనికేతర రాజకీయ చర్యలతో పరిష్కరించగలిగినవేనని పాలకవర్గాల మద్దతు దారులే పదే పదే చెబుతున్నారంటేనే ప్రజా అణచివేత సాధనంగా సైన్యం, అర్థ సైన్య దళాలు వినియోగించబడుతున్నాయన్నది స్పష్టమౌతుంది.

దీర్ఘకాలంగా ఇలా వినియోగించిన దాని పర్యవసానాలు స్పష్టంగానే కన్పిస్తున్నాయి. పౌర చట్టాలను గౌరవించకుండా పాశవిక నిర్బంధకాండ సాగటమూ, రాజ్య వ్యవహారాలలో సైన్యం పాత్ర పెరగటమూ దుష్పరిణామాలుగా వున్నాయి. పోలీసు కర్తవ్యాలను సైన్యానికప్పజెప్పటం దోపిడీ వర్గాల ప్రయోజనాలను కాపాడటం కోసమేనన్నది స్పష్టం. సైనిక వ్యవహారాలలో పరాధీనతకు దారితీసే తీవ్ర పర్యవసానాలు దేశాన్ని మరింతగా సామ్రాజ్యవాదుల పాదాక్రాంతం చేస్తాయి. ★

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని తాండూర్ మండలం – మల్కాపూర్ వద్దనున్న ఐసిఎల్ ఇండియా సిమెంట్ కంపెనీ కార్మికులు సెప్టెంబర్ 4 నుండి సమ్మె చేపట్టారు. వీరంతా తమకు బకాయివున్న వివిధ భత్యాలను చెల్లించాలని యాజమాన్యాన్ని డిమాండ్ చేయటంతోపాటు ప్రధానంగా పని నుండి తొలగించిన నలుగురు కార్మికులను తిరిగి పనిలోకి తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు.

తమిళనాడులోని సిరి పెరంబదూర్ ఫ్యాక్టరీకి చెందిన హిందూజా ఫౌండరీస్ కార్మికులు అక్టోబర్ నాలుగు నుండి నిరాహారదీక్ష చేపట్టారు. తొలగించిన ట్రేయినీలను తిరిగి పనిలోకి తీసుకోవటంతోపాటు, శిక్షణ పూర్తిచేసుకొన్న వారందరికీ ఉపాధి హామీ నివ్వాలని వారు కోరారు.

హీరో మోటార్ కార్పొరేషన్, మారుతీ సుజుకీలకు అత్యధిక విడిభాగాల సరఫరాదారు అయిన హర్యానా–గురుగావ్ మంజల్ కిర్లీ కంపెనీ కార్మికులు జనవరి 14న కంపెనీ గేటు వద్ద ఆందోళన చేస్తుండగా యాజమాన్యం గూండాలచే వారిపై దాడి చేయించింది. దీనిని నిరసిస్తూ కార్మికులంతా సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. గురుగావ్ పారిశ్రామిక ప్రాంతంలోని ఈ మంజల్ కిర్లీ కార్మికులు గత చాలాకాలంగా యూనియన్ పెట్టుకొనే తమ హక్కును డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

హర్యానా రాష్ట్రానికి చెందిన 2లక్షల మంది ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వరంగ ఉద్యోగులు జనవరి 20 నుండి 3రోజులపాటు సమ్మె చేశారు. ఒప్పంద వేతన కార్మిక వ్యవస్థను రద్దుచేయాలని, అవుట్‌సోర్సింగ్ పనివిధానాన్ని నిరోధించాలని, తాత్కాలిక ఉద్యోగులను క్రమబద్ధీకరించాలని, 3500 ప్రైవేటుబస్సు యజమానులకు ఇచ్చిన అనుమతులు రద్దుచేయాలని వీరు డిమాండ్ చేశారు.

కర్నాటక రాష్ట్రం – మంగళూరులోని భారతీ షిప్ యార్డు లిమిటెడ్‌లో కాంట్రాక్టర్ల ద్వారా నియమితమైన 700 మంది కార్మికులు, సెప్టెంబర్ 3వ వారం నుండి సమ్మె చేశారు. సక్రమంగా తమ వేతనాలు, భత్యాలు చెల్లించాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రం – నెల్లూరు జిల్లా – చిల్లకూరు మండలంలోని అంకులపాటూరు ఎస్‌బీక్యూ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే కార్మికులు నవంబర్ 1న నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. పిఎఫ్ సౌకర్యాన్ని, నెలకు పదివేల రూ॥ కనీస జీతాన్ని, పని పరిస్థితుల మెరుగుదలను వారు డిమాండ్ చేశారు.

ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని ఘమారు 18 లక్షల మంది ప్రభుత్వోద్యోగులు నవంబర్ 12న తమ డిమాండ్లపై సమ్మె చేశారు. 2 వారాల కాలం ఈ సమ్మె సాగింది. 25 యూనియన్లకు చెందిన ఉద్యోగులు తమకు జీతాలు సక్రమంగా చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు.

బీహార్‌లోని గయ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ పరిధిలోని 800 మంది కార్మికులు డిసెంబర్ 10 నుండి సమ్మె చేబట్టారు. వారు విధుల నిర్వహణలో వుండగా కొందరు స్థానికులు వారిపై దాడులకు పాల్పడినందుకు నిరసనగా ఆకస్మికంగా వారు ఈ సమ్మె చేబట్టారు. కార్మికుల భద్రతను పెంపొందించటంతోపాటుగా, అప్పటికి 5 నెలలుగా బకాయిపడివున్న తమ వేతనాలను వెంటనే చెల్లించాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

కేరళ రాష్ట్రం – వడస్సేక్కరవద్దనున్న కవుంకల్ గ్రానైట్ క్వారీలో పనిచేసే కార్మికులు డిసెంబర్ 27న ఆకస్మికంగా తమ పనిముట్లను క్రిందపడేసి సమ్మెచేశారు. అంతకుముందు రోజు తమ క్వారీలోకి ప్రవేశిస్తున్న ఇద్దరు ఐఎన్‌టియుసి నాయకులపై కాల్పులకు పాల్పడిన క్వారీ యజమానిని తక్షణం అరెస్టు చేయాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

న్యూఢిల్లీలో 100 రైతుసంఘాల సమావేశం

రైతు కుటుంబాలన్నింటికీ కనీస జీవనాదాయానికి ఎన్నికల్లో పాల్గొంటున్న పాలక రాజకీయ పార్టీలన్నీ గ్యారంటీనివ్వాలని న్యూఢిల్లీలో సమావేశమైన 100 రైతు సంఘాలు డిమాండ్ చేశాయి.

2010-11 సం॥లో 70 లక్షలమంది రైతులు ‘అధ్యశ్రమయ్యార’ని నిర్ధారిస్తున్న జనాభా గణాంకాలను ఉటంకిస్తూ, అదే కాలంలో 3 కోట్ల 50 లక్షల మంది వ్యవసాయ కూలీలు పెరిగారని భారతీయ కిసాన్ సంఘ్ అధ్యక్షుడు మరియు భారత రైతుసంఘాల సమన్వయ కమిటీ అధ్యక్షుడు యుధీష్ఠిర్ సింగ్ పేర్కొన్నారు. మానవజాతి చరిత్రలో భారత వ్యవసాయ రంగం ద్వారా అతిపెద్ద విస్తాపన జరుగుతోందన్నారు. ప్రతిరోజూ 2,300 మంది రైతులు వ్యవసాయాన్ని విడిచిపెడుతున్నారన్నారు. మరోవైపున భారత పారిశ్రామికరంగం వీరందరికీ ఉపాధి కల్పించగలిగిన స్థితిలో లేదన్నారు. రైతాంగ ఆదాయ కమీషన్లను రాష్ట్ర,

కాంగ్రెస్... (మొదటి పేజీ తరువాయి)

లక్షలకోట్లు వెచ్చించి నిర్మాస్తామని ఎవరికివారు పోటీలుబడిమరీ వాగ్దానాల వర్షం కురిపిస్తున్నారు. సమాజంలో అట్టడుగు పేదవర్గాలైన ఆదివాసులు, దళితులు, ఇతర బలహీనవర్గాల భూమిసమస్య, పేదరికం, విద్య, ఆరోగ్యం, గృహవసతి, ఉపాధి కల్పన తదితర మౌలిక సమస్యల పరిష్కారం కోసం గానీ; ప్రజలను యమయాతనలకు గురిచేస్తున్న నిత్యావసరాల ధరలు, పెట్రోలు – ఢీజిలు ధరలు, విద్యుత్తు ఛార్జీలు, రవాణా తదితర ఛార్జీల పెరుగుదలను అరికట్టేందుకు చేపట్టే చర్యల గురించి గానీ, – వీరి ప్రణాళికల్లో ఇసుమంతైనా చోటులేదు. పైగా, అన్ని సెక్షన్ల ప్రజలను, నిరంతరం తమ సహాయం కోసం ఎదురుచూసేవారిగా, ఎల్లకాలం తమచుట్టూ తిరిగే బిచ్చగాళ్ళుగా మలిచే విధానాలను సంక్షేమ పథకాల పేరున ఇబ్బడిముబ్బడిగా ప్రజలకు ఎరగా వేస్తున్నారు. ఎన్నికలను నిష్పాక్షిక కంగా, పారదర్శకంగా సక్రమంగా నిర్వహిస్తామని గంభీర ప్రకటనలు జేస్తోన్న ఎన్నికల కమీషన్ విచ్చలవిడిగా ప్రవహించే ధనప్రవాహానికి, మద్య వినియోగానికి ఏమాత్రం అడ్డుకట్ట వేయలేదని ఇటీవల ముగిసిన మునిసిపల్ ఎన్నికలలో

దేశస్థాయిలో ఏర్పరచవలసి వుందన్నారు. ఉత్పాదకతా స్థాయిలననుసరించి మాత్రమే వ్యవసాయాభివృద్ధిని పరిగణించటాన్ని ఆపేందుకు ఇది సరైన సమయమని యుధ్ధీర్‌సింగ్ పేర్కొన్నారు.

‘అలయన్స్ ఫర్ సస్టెయినబుల్ అండ్ హోస్టిక్ అగ్రికల్చర్’ ప్రతినిధి కురుగంటి కవిత మాట్లాడుతూ అత్యధిక పురుగు మందుల వినియోగం ద్వారా మన ఉత్పాదకవనరులు హరించుకుపోతున్న ఈ దశలో వ్యవసాయ ఆదాయాలను విడిగా లెక్కగట్టాల్సిన అవసరం వుందన్నారు. జాతీయ సమూహ సర్వే సంస్థ, 2005లో చేసిన తన చివరి వ్యవసాయ ఆదాయాల సర్వే ప్రకారం ఒక్కో వ్యవసాయ ఉమ్మడి కుటుంబ ఆదాయం 2,115 రూ॥లుగా పేర్కొంది. ఈ ఆదాయంతో ఒక కుటుంబం జీవించగలుగుతుందని వివిధంగా భావించగలమని ఆమె ప్రశ్నించారు. **(తరువాయి 7వ పేజీలో)**

మరోమారు స్పష్టమైంది. అసెంబ్లీ, పార్లమెంటు ఎన్నికల సందర్భంగా పాలకవర్గ పార్టీలు వీటికి వరదగేట్లు తెరుస్తారనేది నిస్సందేహం.

ఎన్నికల్లో కొన్ని సీట్లలో గెలుపొందేందుకు సిపిఐ, సిపియంలు ఈ పాలకవర్గ పార్టీలతో జతకలుస్తున్నాయి. కొన్ని ప్రాంతీయ పార్టీలను కలుపుకొని కేంద్రంలో ఇవి ఏర్పాటు చేయ బూనుకున్న మూడవ ప్రంటు విఫలయత్నంగా మిగిలింది. శ్రామికవర్గ ప్రయోజనాలకు భంగం కలిగిస్తూ, భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారీ శక్తులకు ఊతమిస్తున్నాయి.

ఈ స్థితిలో ఈ దోపిడీ వ్యవస్థ మార్పు కొరకు ప్రజలను పోరాటాలలోకి సమీకరించే కృషి చేస్తున్న విప్లవ కమ్యూనిస్టు అభ్యర్థులకు, ప్రజాస్వామిక విలువలకు కట్టుబడ్డ, ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామిక అభ్యర్థులకు ఓటు వెయ్యమని కోరుతున్నాము. ఇలాంటి అభ్యర్థులు లేనిచోట ఆయా నియోజక వర్గాలలో పోటీచేస్తున్న అభ్యర్థులందరినీ తిరస్కరిస్తూ ‘నోటా’ మీట నొక్కి నిరసనను తెలుపవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

3-4-14

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ

మానవతావాదం, సామ్యవాదం, రాజ్యాంగబద్ధవాదం

జస్టిస్ డి. చిన్నపరెడ్డి

ఎం.ఎన్.రామ్మని గురించి నేను పరిచయం చెయ్యాల్సిన అవసరమేమీ లేదు. ఆయన మన కాలపు అత్యుత్తమ సామాజిక, రాజకీయ తత్వవేత్తలలో ఒకరు. జాతీయవాది, అంతర్జాతీయవాది కూడా అయిన వ్యక్తి, కమ్యూనిస్టు, మరీ ముఖ్యంగా గొప్ప మానవతావాది కూడాను. తాను ముఖ్యమైనవని నమ్మిన కొన్ని నియమాలకూ, విలువలకూ నిబద్ధుడైన ఆయన రాజకీయమైన సంక్లిష్టతకూ, అస్పష్టతకూ గురయ్యాడు. ఈ కారణంగా తీవ్రమైనలోపాలూ, సిద్ధాంతరాహిత్యమూ కలిగినవాళ్ళూ, ఆయనవలె నిబద్ధతలేనివాళ్ళూ అయిన సమకాలీన రాజకీయ నాయకుల దూషణకూ, ద్వేషానికి గురయ్యాడు. ఆయన స్మృతిలో ఈ ఉపన్యాసాన్ని ఇస్తున్నందుకు నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది. నేను ఎన్నుకున్న ఈ అంశం ఆయనకెంతో ప్రియమైనది. బహుశా ఆయన తన జీవిత చరమాంకాన్నంతటినీ అంకితం చేసి కృషి చేసినదీ కూడా. ఐతే, నేను చెప్పదలచుకున్న కొన్ని విషయాలపై ఆయనకు అంగీకారం ఉండడమోనని అనుకుంటాను. నేనిప్పుడు “మానవతావాదం, సామ్యవాదం” అనే విషయాలకు తోడు ఎంతైనా నేను న్యాయవాదిని కాబట్టి, “రాజ్యాంగ బద్ధవాదం” అనే అంశాన్ని కూడా జోడించి మాట్లాడేందుకు మీ అనుమతిని కోరుతున్నా. నేను తత్వవేత్తనో, రాజకీయ శాస్త్రవేత్తనో, న్యాయవేత్తనో కాదుకనుక మీరు నా దోషాలనూ, ఈ అంశాన్ని మాట్లాడానికి పూనుకున్న నా అవివేకాన్ని మన్నించి తీరాలి.

గత ఏడాది న్యూఢిల్లీలో మూడవ ప్రపంచ దేశాల అత్యున్నత న్యాయమూర్తుల సదస్సు జరిగినప్పుడు నా బుద్ధిహీనత మూలంగా నేను, “సామాజిక కల్లోలం, చట్టపరమైన భావజాలం, న్యాయవిధానం”అనే చిన్న పత్రాన్ని సమర్పించాను. తదనంతరం జరిగిన చర్చలో ఉత్తర ఐర్లండ్ కు చెందిన చీఫ్ జస్టిస్ మాట్లాడుతూ దాన్నొక “రాజకీయరచన”గా అభివర్ణించారు. మార్క్సిను ఉటంకించటమనే క్షమించరాని నేరానికి నేను పాల్పడినందుగ్గానూ, ఒక న్యాయమూర్తికి ఏవిధంగానూ నప్పని హేయమైన చర్యకు పాల్పడి సోషలిజాన్ని బోధించానని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. ఆ చర్చలో భాగంగానే మరొక గొప్ప న్యాయమూర్తి కూడా మార్క్సిజమనేది మానవతావాదానికి పూర్తి వ్యతిరేకమైనదనీ; సామ్యవాదాన్నీ, మానవతావాదాన్నీ కూడా ఇముడ్చుకోగల చట్టపరమైన భావజాలమేదీ ఉండదనీ ప్రకటించారు. అంతటి విద్యావంతుడైన న్యాయమూర్తి అట్లా మాట్లాడటం నన్ను నిశ్చేష్టుణ్ణి చేసింది. మానవతావాదమన్నది సామ్యవాదానికి అత్యవసరమూ, అంతిమ లక్ష్యమూననీ; సామ్యవాద దృక్పథమంతా ఈ లక్ష్యంవైపుకే సాగిందనీ, సాగుతున్నదనీ మీకు వివరించాలన్నదే నా లక్ష్యం. సామ్యవాదానికి అత్యంత ప్రధానమైనది మానవుడి కష్టాలేనని నా దృఢమైన విశ్వాసం. మానవతావాదం లోపించిన సామ్యవాదం నిజమైన సామ్యవాదం కానట్లే, సామ్యవాదం లేని మానవతావాదం కూడా నిజమైన మానవతావాదంగా ఉండబోదు.

మనం ముందుగా “మానవతావాదం” అనే అంశంతో ప్రారంభించి దాన్ని అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం. మానవతావాదం అంటే “మానవుని దృష్టికోణం నుండి అన్ని తాత్త్విక సమస్యలనూ పరిష్కరించటానికి ప్రయత్నించే తత్వశాస్త్రం. అది కేవలం మానవ ప్రవృత్తి, పరాయికరణ, స్వేచ్ఛ, మొదలైన మానవ విజ్ఞానశాస్త్ర సంబంధమైన సమస్యలకే పరిమితం కాకుండా అంతః స్వభావానికి, జ్ఞాన సిద్ధాంతానికి, మూల్యాంకనానికి సంబంధించిన

2014 ఏప్రిల్ 13న జస్టిస్ డి. చిన్నపరెడ్డిగారి ప్రథమ వర్ధంతి. ఈ సందర్భంగా 1985 మార్చి 21న న్యూఢిల్లీలో జరిగిన ఎం.ఎన్.రామ్మని స్మారకసభలో ఆయన చేసిన ప్రసంగవ్యాసాన్ని అందిస్తున్నాం

- సంపాదకుడు

సమస్యలను కూడా చర్చిస్తుంది” అని ప్రొఫెసర్ మెహెలో మార్కెటిక్ అనే సమకాలీన యుగోస్లావ్ తత్వవేత్త, సామాజికవేత్త నిర్వచించారు. ఇంతకన్నా మెరుగైన నిర్వచనం మీలో ఎవరికన్నా తెలిసి వుండొచ్చునేమోగానీ, నాకెత్తే తెలియదు. నాకు బాగా తెలిసిందల్లా అస్పష్టమైన పదాలతో ఇతరులకు అంతుబట్టని పరిభాషలో మాట్లాడటం లాయర్లకూ, జడ్జిలకూ ఉండే ఒక ప్రత్యేకమైన సౌకర్యమనీ, అసలు దాని ద్వారానే మా జీవనోపాధి సాగుతూ, వర్తిల్లుతున్న దనీనూ. న్యాయశాస్త్రాలు గనుక మామూలు మనుషుల భాషలో ఉన్నట్లయితే, ఇక లాయర్లకు దిక్కేదీ?! ఐతే, ఈ భాష విషయంలో తాత్త్విక - సామాజికవేత్తలు మమ్మల్నే మించిపోయారనీ మా భాషకన్నా వాళ్ళది మరింత అంతుబట్టనిదిగా ఉంటుందనీ నేను గమనించాను. ఒక్క క్షణం విషయం నుండి పక్కకు వెళ్ళి, ఈ భాషా సమస్య అతి కీలకమైనదనే సంగతిని మీతో చెప్పాలను కుంటున్నాను. కృత్రిమమైన భాషను వాడుతున్నది కేవలం బూర్జువా మేధావులు మాత్రమే కాదు. శ్రామికవర్గ ఉద్యమ నాయకులమని చెప్పుకుంటూ ఆ శ్రామికుల భాషలో మాట్లాడని వామపక్షవాదులందరి రచనల్లోనూ ఇదే భాష నిండి ఉన్నది. సాంస్కృతిక అసమానత అనేది దోపిడి సమాజాలన్నింటిలోని అణిచివేత విధానంలో విడదీయరాని భాగమే తప్ప యాదృచ్ఛికమైనదేమీ కాదు. విశ్వవిద్యాలయాలూ, పబ్లిక్ స్కూళ్ళూ, విశ్రాంతివర్గపు కర్మాగారాలుగా తయారవటంతో ఈనాటి విద్యావ్యవస్థ కూడా బూర్జువా సమాజం నుండి అత్యధిక సంఖ్యాకులైన శ్రామికవర్గ బాలలను స్పష్టంగా వేరుచేస్తూ అటువైపుగా తొంగిచూసేందుకు కావలసిన మేధో పరికరాలను సైతం వారికి అందనివ్వటంలేదు. భాషను విముక్తం చేసి భౌతిక-మేధో శ్రమల నడుమ అంతరాన్ని తగ్గించటమనేది ఏ విప్లవోద్యమానికైనా కీలక బాధ్యతల్లో ఒకటిగా ఉండాలి. నిజమైన సామ్యవాద, మానవతావాద విప్లవం మాత్రమే భౌతిక - మేధో శ్రామిక సమూహాలుగా సమాజంలో ఏర్పడ్డ అంతరాన్ని పూర్ణగలదనీ, సామ్యవాద-మానవతావాద సమాజం మాత్రమే ఆ అంతరాన్ని శాశ్వతంగా రూపుమాపగలదనీ ఆలోచనాశక్తిగల ఏ వ్యక్తికయినా స్పష్టంగానే బోధపడుతుంది. అందువల్లనే మానవతా వాదులైన మీరందరూ భాషకూ, వ్యక్తికరణకూ సంబంధించిన సమస్యను లోతుగా ఆలోచించగలరని నేను ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తున్నాను.

ఇక, మానవతావాదమనే మాటకు మరింత మానవీయమైన నిర్వచనాన్ని గురించి ఆలోచిద్దాం. ఎరిక్ ప్రామ్ అభిప్రాయాన్ని చూస్తే, “క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే మానవజాతి ఐక్యతమీదా, మానవుడు స్వశక్తితో తనను తాను తీర్చిదిద్దుకోవటమీదా విశ్వాసమే మానవతావాదం”. అది స్థూలంగా “వ్యక్తి హుందాతనానికి, స్వేచ్ఛకూ, బహుముఖాభివృద్ధికి అండగా నిలిచేదీ, మానవ సమాజ సంబంధాలలో ప్రోత్సహించేదీ, ప్రగతిశీల వైఖరి కలిగినదీ అయిన ఒక సామాజికదృక్పథం” అంతేగాక అది సమాజంలోని సభ్యులందరినీ వీలైనంత గొప్ప ఆనందాన్ని సృష్టించు కునేవైపుగానూ, సర్వతోముఖమైన సమానాభివృద్ధి వైపుగానూ నడిపించేది కూడా. కొందరు మానవతా వాదులు భగవంతుడి ఉనికినీ, మానవుడి సద్గుణాన్నీ విశ్వసించారు; మరికొందరేమో భగవంతుడి అస్తిత్వాన్ని నిరాకరించారు. కానీ మానవ ప్రయత్నమే పరిపూర్ణమైన మానవసమాజ సాధనకు ఆధారమేనన్న విశ్వాసం మాత్రం మానవతావాదులందరిలోనూ ఉన్నది. మానవుడు తన వ్యక్తిగత చరిత్రను తానే సృష్టించుకుంటూ స్థూల స్థాయిలో మానవ చరిత్రగా చెప్పబడేదానిని సృష్టించాడనీ, మానవజాతి శ్రమ ఫలితంగానే వ్యక్తి ఉద్భవించాడనీ వారి అభిప్రాయం. ప్రాచీనవర్గసమాజంలోని జనసామాన్యపు భావజాలంలో భాగంగానే మానవతావాద భావనలు రూపొంది వుంటాయనటంలో సందేహంలేదు. అన్ని దేశాలలోనూ కావ్యాలూ, వీరగాధలూ, కవితలూ, జానపద గాధలలో మానవీయభావపరంపరకు వ్యక్తీకరణలు ఎప్పుడూ కనబడుతూనే ఉంటాయి.

పాశ్చాత్యదేశాల్లోని పునరుజ్జీవన దశలోనూ, వికాసయుగమనబడిన కాలంలోనూ అది తాత్త్వికమైన మలుపుతిరిగి మానవమ, మానవ ప్రాధాన్యం, మానవ సృజనాత్మకత అనే అంశాలపై ఆరాధనాభావం పెరిగింది. స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సౌభ్రాతృత్వం అనే ఆదర్శాలు ఏర్పడి వృద్ధిచెందటంతోబాటు అణిచివేతను అంతం చేయాలన్న ప్రజల ఆకాంక్ష ఉమ్మెత్తున ఎగిసింది. స్వేచ్ఛ, సమానత్వమూ మానవతావాదుల ప్రధాన లక్ష్యాలుగా మారటంతో రాజ్యంతోనూ, చర్చితోనూ, భూస్వామ్య వ్యవస్థతోనూ వారు చేసిన పోరాటం భూస్వామ్యానికి వ్యతిరేకంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గమూ, మతానికి వ్యతిరేకంగా భౌతికవాదమూ చేసిన రెండు విధాలైన పోరాటంగా రూపొందింది. కానీ మానవుని ‘సమాజహక్కుల’ రక్షణ మీద మాత్రమే బూర్జువా మానవతావాదులు శ్రద్ధచూపటం వలన వాళ్ళు వ్యక్తివాదానికి, వ్యక్తిగత ఆస్తికి ప్రాధాన్యాన్నిచ్చారేతప్ప పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని దోపిడి, వ్యక్తిగత సామాజిక ప్రయోజనాల మధ్య అంతరం వంటి కీలక సమస్యలను పరిష్కరించలేకపోయారు. అంతిమమైన సత్యం, హేతువు, న్యాయం, ‘ఉత్తమమూ, సుందరమూ, సత్యమూ’లైన లక్ష్యం కొరకు మానవుని ప్రయాస వంటి అవాస్తవిక భావాలపై వారు అతిశ్రద్ధను చూపారే తప్ప చారిత్రక ధర్మాలు వెల్లడించిన అంశాలమీదా, అనివార్యమైన వర్గ వైరుధ్యాలమీదా, మానవీయమైన సమాజ నిర్మాణానికై సాగాల్సిన చారిత్రక క్రమంమీదా తగినంత దృష్టిపెట్టలేకపోయారు.

“...తన ఉనికిని సమర్పించుకోవాలని అనుకునే ప్రతిదీ హేతువుకు కట్టుబడాల్సిందే. హేతుబద్ధ జ్ఞానం అన్ని విషయాల్లోనూ ఒకే ప్రమాణాలతో ఉన్నది... మౌఢ్యం, అన్యాయం, హక్కు, అణిచివేత వంటివన్నీ ప్రకృతిసహజమైన శాశ్వత సత్యం, శాశ్వత న్యాయం, సమానత్వాల ఎదుటనూ మానవుని శాశ్వతమైన హక్కుల ఎదుటనూ మార్పుచెందవలసిందే. హేతుబద్ధ రాజ్యమన్నది ఆదర్శీకరించబడిన బూర్జువా రాజ్యంతప్ప మరేమీ కాదని ఈనాడు మనకు తెలుసు; ఆ శాశ్వత న్యాయం తాలూకు వాస్తవికత చట్టంలోని బూర్జువా సమానత్వంలో సాక్షాత్కరిస్తుంది; మానవుడి మౌలిక హక్కులలో ఒకటిగా గుర్తించబడింది ఆ బూర్జువావర్గపు ఆస్తే; హేతుబద్ధ ప్రభుత్వమని చెప్పబడేదేదైనా వాస్తవానికి కేవలం బూర్జువా ప్రజాస్వామిక రాజ్యం మాత్రమే.”

వారి దృష్టిలో ఆదర్శ మానవుడంటే చైతన్యవంతుడూ, బహు విద్యా ప్రవీణుడూబన వ్యక్తి మాత్రమే. ఆ భావన ప్రకారం మానవజాతిని విముక్తి పథానికి నడిపించేదీ, అన్ని సాంస్కృతిక వ్యవస్థలలోనూ మానవుడికి పరిపూర్ణతను సాధించేదీ విద్య మాత్రమే. కవిత్వం, పద్యం, నీతిశాస్త్రాలు, రాజకీయాలు, చరిత్ర, దేశసంచారం - మొదలైన మానవీయ శాస్త్రాలు మాత్రమే మానవుడికి తన స్వేచ్ఛను సంపూర్ణంగా వినియోగించుకోగల అవగాహనను అందిస్తాయనే విశ్వాసంతో వాటికి ఎక్కడలేని విలువనూ వాళ్ళు కట్టబెడతారు. ఎటువంటి రాజకీయ, ఆర్థిక, సామాజిక విలక్షణతలూ లేని మౌలికమైన నైతిక, సౌందర్య దృక్పథం వారిది. వారి భావనలో చైతన్యవంతుడైన మానవుడంటే నిర్బంధమైన శ్రమవిభజనను ఎదిరించేదీ, విద్య ద్వారా వ్యక్తిస్వేచ్ఛనూ, చిత్తశుద్ధినీ సాధించటమనే ప్రక్రియను అడ్డుతగలటాన్ని ఎదిరించేదీ అయిన ఆదర్శ భావన తప్ప మరేమీ కాదని స్పష్టంగా గ్రహించవచ్చు.

ఇదంతా పరస్పర విరుద్ధమైన తల్లికిందుల వ్యవహారం. వాళ్ళేవిధంగా తనను కృత్రిమత్వంలోకి, బానిసత్వంలోకి నెడుతున్నారో గ్రహించకుండా అసంఖ్యాకమైన ఈ కుహనా భావనలు వ్యక్తిని నిరోధిస్తాయి. ఉదాహరణకు బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యంలో నెలకొన్న దారిద్ర్యం అల్పసంఖ్యాకులైన సంపన్నులూ, అధిక సంఖ్యాకులైన పేదలూ అనే రెండు వర్గాలుగా సమాజాన్ని విభజించి చట్టబద్ధమైన ఏ హక్కులనూ నిజంగా అనుభవించేందుగ్గానీ, వాటిని శక్తివంతంగా ఉపయోగించుకునేందుగ్గానీ అవకాశం లేకుండా చేసిన అనంతరం చట్టం ఎదుట సమానత్వం, చట్టబద్ధమైన సమాన రక్షణ, భావప్రకటనా స్వేచ్ఛ అనేవి

నామమాత్రమైన సంప్రదాయాలుగా మిగిలి పోయాయి. మానవ వివేకానికి, మానవ వాస్తవికతకూ నడుమన ఒక సంఘర్షణ ఉన్నది. ఈ సంఘర్షణకు మానవతా వాదానికి చెందిన ఒక నూతన విశ్లేషణతో, నూతన దృక్పథంతో కూడిన పరిష్కారం అవసరం. దానిని మార్క్స్ రూపొందించాడు.

తత్వశాస్త్రపు పరిమితులను అధిగమించిన మొట్టమొదటి తత్వవేత్త మార్క్స్. శ్రామికవర్గపు వాస్తవ జీవితమూ, వాస్తవమైన అవసరాలూ అనే దృష్టికోణం నుండి విప్లవాత్మక మార్పు, వాస్తవమైన ప్రాపంచిక జ్ఞానం అనే తత్వశాస్త్రపు మౌలిక సమస్యలను నిజమైన శాస్త్రీయవిధానంలో ఆయన విశ్లేషించాడు. “సిద్ధాంతాన్ని కార్యాచరణ నుండి, జ్ఞానాన్ని చర్య నుండి, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యాన్ని సామాజిక వ్యవస్థ నుండి వేరు చెయ్యలేమని మొట్టమొదటి సారిగా ప్రకటించాడు మార్క్స్”. “తన హేతుబద్ధతతోనూ, వస్తు సమృద్ధితోనూ ‘చరిత్ర-పూర్వ’ యుగానికి ముగింపు పలికి, వ్యక్తి సంపూర్ణాభివృద్ధికి, సామాజిక సమగ్రాభివృద్ధికి పరస్పర సంబంధం కలిగిన పరిస్థితులను రూపొందించటం ద్వారా ‘మానవ చరిత్ర’ యుగాన్ని ప్రారంభించే సామాజిక, ఆర్థిక వ్యవస్థలో మాత్రమే స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలు కలిగిన మానవుడి ఉనికి సాధ్యమవుతుందని మార్క్స్ భావించాడు.”

భగవంతుడిని విశ్వసించటం ద్వారా మాత్రమే జీవన పరమార్థం నెరవేరుతుందనే సాంప్రదాయక మత సంబంధమైన పరిష్కారాన్ని మార్క్స్ వ్యతిరేకించాడు. మానవుడిని ఏవో అతీత శక్తులు సృష్టించాయనిగానీ, అతడి అస్తిత్వమంతా ఒక్కసారిగా ఏర్పడి పోయిందనిగానీ ఆయన అంగీకరించలేదు. మానవుడు చరిత్రను సృష్టించాడు, సృష్టిస్తూ ఉన్నాడు. తనను తాను సృష్టించుకున్నాడు, సృష్టించుకుంటూ ఉన్నాడే తప్ప అతడు చరిత్రకన్నా అతీతుడూ, అధికుడూ కాదు. దైవిక గుణాలతో కూడిన సర్వశక్తిమంతుడైన సృష్టికర్తవలె అతడిని ఊహించడం సరైనదీకాదు. ‘మానవుల అస్తిత్వాన్ని వారి చైతన్యం నిర్ణయించదు. పైగా వారి సామాజిక అస్తిత్వమే వారి చైతన్యాన్ని కూడా నిర్ణయిస్తుంది’ అని మార్క్స్ తన పరిశీలనను వెల్లడించాడు. మానవ స్వభావాన్ని పరిశీలిస్తూ, సామాజిక వైరుధ్యాలకు మూలాన్ని అన్వేషించే క్రమంలోనే పెట్టుబడికీ, శ్రమకూ నడుమనున్న అనివార్యమైన వైరుధ్యాన్ని ఆయన కనుగొన్నాడు. ఏ పెట్టుబడిదారీ సమాజంలోనైనా “సైనికాధికారికీ, బ్యాంకర్లకూ విస్తృతమైన స్థానం ఉండగా సాధారణ మానవుడి హీనమైన స్థానం మాత్రమే”నని స్పష్టం చేశాడు. సంపన్నుల కొరకు అద్భుతాలను సాధించిపెట్టే మానవ శ్రమ, శ్రామికులకు మాత్రం దరిద్రాన్నే మిగల్పటానికి కారణమేమిటి? తన శ్రమ ద్వారా శ్రామికుడికి తృప్తి కలగకపోగా కష్టాలే ఎదురవుతున్నాయెందుకని? మానవుడు తనకుతానుగానూ, తన మానవజాతితోనూ పరాయికరణకు గురవుతున్నాడెందుకు? నిరంతరమైన దాష్టికాన్ని చరిత్ర మానవుడిపై చెలాయించటానికి హేతుమేమిటి? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలను ఆయన అన్వేషించాడు. ఆ వెతుకులాటే ఆయనను సమకాలీన శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని కనుగొనేవైపుగా నడిపింది. ప్రైవేటు ఆస్తి, దోపిడి కారణంగా సార్వజనీనమైన పరాయికరణ ఏర్పడి ఇతర జీవులకన్నా అధికంగా మానవుడు సంపాదించిన సామర్థ్యాలకు అతడిని పరాయిని చేస్తున్నదని ఆయన గ్రహించాడు. ఈ పరాయికరణవల్లనే శాస్త్ర సాంకేతిక రంగాలలోని అభివృద్ధి పరిణామాలు అమానవీయతకు దారితీస్తూ మానవుడు తన భౌతికావసరాలకై రూపొందించుకున్న నూక్షియర్ ఆయుధాలకు తాను బానిసై తన జాతిని తానే నిర్మూలించటంతో మానవాళి గతంలో ఎన్నడూ లేనంత ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. నిజమైన, సంపూర్ణమైన శ్రమ విముక్తిని సాధించనిదే ప్రజలు నిజమైన మానవులుగా మారటమూ, మానవీయమైన సమాజం ఏర్పడటమూ సాధ్యంకాదని మార్క్స్ నిర్ధారించాడు. బూర్జువావర్గ పరిణామాన్ని గురించి బెంథమ్ ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాన్ని మార్క్స్ తిరస్కరించాడు. ప్రస్తుత సమాజంలోని ఆర్థిక వ్యవస్థ మానవులను గిడసబార్చి, వికృతీకరించడంతోబాటుగా దోపిడికి గురవుతున్న ప్రజల్లోనేగాక దోపిడిదారుల్లో సైతం విశిష్టమైన మానవశక్తుల ఎదుగుదలను అడ్డుకుంటున్నది. కనుకనే ఆ వ్యవస్థను ఆయన నిరసించాడు. ఈ స్థితి

మారాలంటే సమాజంలోని ఆర్థిక, సామాజిక వ్యవస్థలను సములంగా మార్చాల్సిందేతప్ప కేవలం విజ్ఞానదాయకమైన విద్యతోనో, దశలవారీ సంస్కరణలతోనో అది సాధ్యపడదు. అటువంటి మౌలికమైన మార్పు జరిగినప్పుడు మానవుల నడుమన మానవీయమైన సంబంధాలుగల సమాజం ఏర్పడి మానవులు సంపూర్ణాభివృద్ధిని పొందుతారు. ఆ దిశగా జరిగిన మొదటి చర్య ప్రైవేటు ఆస్తిని, దోపిడీనీ రద్దుచేయటం. సామ్యవాద ఆచరణలోని మొట్టమొదటి లక్ష్యం శ్రమను మానవీకరించటం. మార్క్స్ దృష్టిలోని అంతిమలక్ష్యం సామ్యవాదం మాత్రమే కాదు. మానవ శ్రమకు నిజమైన విముక్తి లభించి, అమానవీయత అంతరించి, మానవుడి అభివృద్ధికి హుందాతనానికి అవసరమైన పరిస్థితులు ఏర్పడే సంపూర్ణమైన మానవ సమాజమే ఆయన అంతిమ లక్ష్యం. బూర్జువావర్గం చేపట్టగల అత్యున్నతస్థాయి చర్యలు సైతం వాస్తవంలో మానవాళిని అమానవీకరించటానికే ఉపయోగ పడతాయి. మానవతావాద, శాస్త్రీయ సామ్యవాదం మాత్రమే మానవాళికి నిజమైన అభివృద్ధిని సాధించగలుగుతుంది. ప్రపంచాన్ని వ్యాఖ్యానించడమే గాక దానిని మార్చటానికి కృషిచేసిన మార్క్స్, ఎంగెల్స్, మరికొందరు తత్వవేత్తలూ మాత్రమే మార్క్సిస్టు ఆలోచనా విధానాన్ని అనుసరించారు. వాళ్ళు ప్రతిపాదించిన తాత్వికతను ఇలా నిర్వచించవచ్చును.

“ఒకరిపై మరొకరి పీడనకూ అణచివేతకూ చోటులేదనీ, ప్రజలే ‘అత్యంత విలువైన, నిర్ణయకమైన పెట్టుబడి’గా ఉండేదీ ఆయన సోషలిస్టు సమాజంలో మాత్రమే... మానవుడికి నిజమైన స్వేచ్ఛ లభిస్తుంది.”

“వ్యక్తుల ప్రయోజనాలకు సామ్యవాదం వ్యతిరేకమైనది కాదు. నిజానికి వ్యక్తుల వ్యక్తిగత ప్రయోజనాలను పూర్తిగా నెరవేర్చేది సామ్యవాద సమాజమే. అంతేకాదు, వ్యక్తుల ప్రయోజనాలకు ఖచ్చితమైన రక్షణ లభించేది సామ్యవాద వ్యవస్థలో మాత్రమే”.

మార్క్స్కు వ్యతిరేకులైనవారి కారణంగా, “మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతంలో ఆర్థికశాస్త్రానికి తప్ప మానవతావాదానికి, మానవతావాద సిద్ధాంతానికి ప్రాధాన్యత లేదు”, “మార్క్స్ను కేవలం ఒక సామాజికవేత్తగానూ, తత్వవేత్తగానూ తప్ప కీన్స్ వంటి ఆర్థికవేత్తగా అంగీకరించలేం” వంటి అపోహలు ప్రచారమయ్యాయి.

సామ్యవాదాన్ని సరిగా అర్థం చేసుకుంటే, అది మానవతావాదం తప్ప మరేమీకాదనో, మానవతా వాదం దిశగా సాగే ఒక ప్రధానమైన పరిణామమనో గ్రహించగలుగుతాం. ఉటోపియన్ సామ్యవాదం, ఫేబియన్ సామ్యవాదం, గాంధీవాద సామ్యవాదం, సోవియట్ సామ్యవాదం, చైనీస్ సామ్యవాదం, క్యూబన్ సామ్యవాదం, బహుశా ఇండియన్ సామ్యవాదం – మొదలైన ఎన్నోరకాల సామ్యవాదాలు ఉన్నప్పటికీ నేను మాట్లాడుతున్నది మాత్రం శాస్త్రీయ సామ్యవాదాన్ని గురించే. ఏరకానికి చెందిన సామ్యవాదం అయినప్పటికీ మానవుడి సమస్యలే దాని ప్రధానమైన సానుభూతి గానూ, మానవుడి ఆనందమూ, సంపూర్ణాభివృద్ధి దాని లక్ష్యంగానూ ఉంటుంది. ఏ సోషలిజం మూలాలైనా సామాజిక దుర్మార్గాలపై తిరుగుబాటుమీదో, పేదరికం, బానిసత్వం, దోపిడి అనే సమస్యల మీదో ఆధారపడి ఉంటాయి. మానవుడి బాధను నివారించే విధానాలు, మార్గాలను ఆచరించటం మీదనే ఏ సామ్యవాదపు ఆచరణయినా ఆధారపడుతుంది. రూపొందుతూవున్న శ్రామికవర్గ ఉద్యమానికి ఉపయోగకరమైన ఒక శాస్త్రీయ, తర్కబద్ధ, సమగ్ర, నిర్మాణాత్మక చరిత్ర పునాదిగల సామ్యవాద సిద్ధాంతాన్ని నిర్మించేందుకూ, పాతతరం సోషలిస్టుల అస్పష్టమైన స్వప్నాలను చరిత్ర, విజ్ఞానశాస్త్రాలతో భర్తీ చేయటానికి మానవతావాదియైన మార్క్స్ పూనుకున్నాడు. అధిభౌతిక దృక్పథాలపై కాకుండా భౌతిక వాస్తవికతపై ఆధారపడి కృషి చేయాలని ఆయన నిర్ణయించుకున్నాడు. ఆయన దృష్టిలో సామ్యవాదమంటే శక్తివంతమైన సమకాలీనమైన కార్యక్రమమేతప్ప పవిత్రమైన ఒక అస్పృశ్యస్వప్నం కాదు. చరిత్రను పరిశోధించి గత, వర్తమానాల్లోని సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక వ్యవస్థలను విశ్లేషించిన ఆయన, సామాజికాభివృద్ధిని ప్రభావితం చేసిన సూత్రాలను కనుగొన్నాడు. ఆదిమ, భూస్వామ్య, పెట్టుబడిదారీ, సామ్యవాద, సమాజాల్లోని వివిధ ఉత్పత్తి వ్యవస్థల్లోని ఆర్థిక విధానాలను ప్రత్యేకంగా విభజించిచూపుతూ ప్రతి చారిత్రక దశలోనూ ఉత్పత్తిశక్తుల అభివృద్ధి ద్వారా ఏవిధంగా ఆర్థిక ఆధిపత్యం ఏర్పడిందో ఉనికిలోనున్న ఆధిపత్య

వర్గాలకూ, నూతన ఉత్పత్తిశక్తుల ద్వారా అధికారంలోకి రావాలనుకున్న వర్గాలకూ నడుమన సామాజిక ఆధిపత్యం కొరకు ఏవిధమైన వర్గపోరాటం జరిగిందో ఆయన వివరించాడు.

ప్రతి వర్గపోరాటానికీ ఒక ఫలితంగా ఒక నూతన సమాజం ఆవిర్భవించింది. ప్రతి నూతన సమాజం లోనూ కొత్తవర్గాలూ, కొత్త దోపిడీ విధానాలూ, అణచివేతలూ ఏర్పడి రాజ్యాధిపత్యానికి, కొత్తగా తలెత్తిన విప్లవకర వర్గానికి నడుమ సంఘర్షణ ఏర్పడ్డ ఫలితంగా సమకాలీనమైన భావనలూ, సిద్ధాంతాలూ రూపొందాయి. వర్గపోరాటంలో పాల్గొన్న వర్గాలకు, అది వర్గపోరాటమని తెలియకపోవచ్చు. మతం కొరకో, స్వేచ్ఛకొరకో, సమానత్వం కొరకో జరిగే పోరాటంగా అది కనబడినప్పటికీ సామాజిక అధికారానికై ప్రయత్నించే వర్గం విప్లవాత్మకమైన వైఖరిని తీసుకొని, విప్లవాత్మక భావజాలాన్ని రూపొందిస్తుంది. ఆ విధంగా భూస్వామ్య వ్యవస్థను నిర్మూలించిన బూర్జువావర్గం ఆ శిథిలాలపై స్వేచ్ఛాయుత పోటీ, ఉద్యమించే స్వేచ్ఛ, వినియోగ వస్తువులపై వాటి యజమానులకు సమానహక్కులు, ఇతర బూర్జువా సౌకర్యాలన్నీతో ఏర్పడే బూర్జువా సామాజిక వ్యవస్థను నిర్మించింది. అలాగే, బూర్జువావర్గం సృష్టించిన ఆయుధాలతోనే ఆ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థపై విజయం సాధించే శ్రామికవర్గం కూడా ఆ చిత్తాభస్మం మీదనే నూతన సామ్యవాద సమాజాన్ని స్థాపించగలదు. దీనినే, “ఇప్పటివరకూ గడచిన సామాజిక చరిత్రంతా వర్గపోరాటాల చరిత్ర”నని చెప్పవచ్చు.

విజ్ఞానశాస్త్రాన్నీ, చరిత్రనూ ప్రాతిపదికగా తీసుకొని కృషిచెయ్యటం ద్వారానూ, మార్క్స్ను శాస్త్రీయ సామ్యవాదానికి నిర్మాతగా గుర్తించటం ద్వారానూ ఈనాడు మనకు అర్థమవుతున్నదేమిటి? పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు చెందిన మొత్తం సామాజిక విధానానికీ, దాని పాలకులకూ, దాని మద్దతుదారులకూ, సిద్ధాంతకర్తలకూ, సానుభూతిపరులకూ, దాని ఇచ్చా పూర్వక బానిసలకూ, దాన్ని నిలబెట్టాలనే ఆసక్తిగల అందరికీ వ్యతిరేకంగా పోరాడాలనే విషయాన్ని ముందుగా అది వ్యక్తం చేస్తున్నది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వ్యాప్తిచేసిన భౌతిక, సాంస్కృతిక దారిద్ర్యం తాలూకు విష ప్రభావానికి, ప్రజలపై అది రుద్దిన పోటాపోటీ విలువలకూ, శ్రమను హీనపరచి అమానవీకరించటానికి వ్యతిరేకంగా శ్రామికవర్గపు ఆగ్రహపూరిత నిరసనకు అదొక వ్యక్తికరణనిస్తున్నది. పీడితులూ, తాడితులూ, అభాగ్యులూ అయిన ప్రజల ఆశలకూ, ఆకాంక్షలకూ అది గొంతుకనిస్తున్నది. మనిషిని లొంగుబాటుకూ, బానిసత్వానికీ, వెలివేతకూ, ద్వేషానికి గురిచేసే అన్ని అసమానతలనూ, సంబంధాల విచ్ఛిన్నాన్నీ రద్దుచెయ్యటం దాని ఉద్దేశ్యం. అది సహజంగానే బూర్జువా ఉదారవాదాన్ని తిరస్కరించి సమానత్వంతో, ప్రజాస్వామ్యంతో కూడిన వర్గరహిత సమాజమనే ఆదర్శానికి కట్టుబడుతుంది. దీన్ని సాధించాలంటే సంపదల ఉత్పత్తిపై సమిష్టి యాజమాన్యమూ, నియంత్రణా ఏర్పడే దిశగా శక్తివంతమూ, కీలకమూనైన కార్యక్రమాన్ని చేపట్టవలసి ఉన్నది. ఇది అనివార్యంగా ఉత్పత్తి సాధనాలపై ప్రైవేటు యాజమాన్యాన్ని తిరస్కరించేదిగానూ, సమిష్టి యాజమాన్యాన్ని నెలకొల్పేదిగానూ, మనిషిని మనిషి దోచుకోనే విధానాన్ని మౌలికంగా తొలగించేదిగానూ ఉండితీరుతుంది. కుహనా సిద్ధాంతాలనూ, మూఢ విశ్వాసాలతో కూడిన తప్పుడు సూత్రీకరణలనూ తోసిపుచ్చి సంపూర్ణమైన శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని మానవ కార్యచరణలో ప్రవేశపెట్టటమనే కార్యక్రమానికి కూడా ఇంతే ప్రాధాన్యమున్నది. ఈనాడు ఉనికిలోనున్న ప్రపంచమంతా ‘శాస్త్రవిజ్ఞానం చేతనే రూపొంది, బలపడినదనీ’, ‘శాస్త్రీయ విజ్ఞానంపై ఆసక్తికి అవరోధం కల్పించే ఏ మానవుడైనా బానిసత్వంలోకి స్వయంగా నడచి వెళ్తున్నట్టేననీ ఇది తెలియజేస్తుంది. ఇది ఒకవైపు నుండి మానవ వ్యక్తిత్వాన్ని సంపూర్ణంగా అభివృద్ధిచేస్తూ మరొకవైపు నుండి శాస్త్ర, సాంకేతిక విజ్ఞానాలను పెంపొందిస్తుంది. అది తప్పనిసరిగా సమర్థమైన, సంక్షేమ వ్యవస్థతో కూడిన ప్రభుత్వ ప్రణాళిక, నియంత్రణల ద్వారా అత్యున్నత స్థాయి సమిష్టి ఆర్థిక విధానాన్ని నెలకొల్పటమేగాక, స్వేచ్ఛా మానవుల సమిష్టి సంక్షేమానికై ప్రకృతి వనరులమీదా, సాంకేతిక సాధనాలమీదా వారికి ఆధిపత్యాన్నిచ్చే సౌభ్రాతృత్వ పూరిత సమాజాన్ని నిర్మిస్తుంది. లింగం, జాతి, తెగ, రంగు లేక జాతీయత వంటి అంశాలపై ఆధారపడిన అన్ని వివక్షలనూ నిర్మూలించే ఒక నూతనమైన సామాజిక నీతిని అది రూపొందిస్తుంది.

ఆ విధంగా సామ్యవాదమూ, మానవతా వాదమూ కూడా శాస్త్రీయతతో, హేతువుతో ముడిపడినవై, దేశ, జాతిపరమైన సంప్రదాయాల్ని ధ్వంసంచేసి గత విభేదాలన్నీ నిర్మూలనమయ్యే భవిష్యత్ను దర్శిస్తాయి. సామ్యవాదాన్ని మానవతా వాదంతో నమ్మిణితం చేయటమంటే దేవుడికి వ్యతిరేకమైన ఒక దైవ సామ్రాజ్యాన్ని నెలకొల్పటమేనని నిర్వచించినట్లయితే అది సంప్రదాయానికీ, విద్యేషానికీ వ్యతిరేకంగా మానవతావాదాన్ని నిర్మిస్తుంది.

మరి రాజ్యాంగబద్ధవాదమంటే ఏమిటి? మానవతావాదంతోనూ, సామ్యవాదంతోనూ దాని సంబంధమేమిటి? పరిశీలించి చూస్తే మార్పును కోరే శక్తులు ఈ రాజ్యాంగబద్ధవాదాన్ని డిమాండ్ చేసినట్లుగా ప్రపంచ చరిత్రలో ఎక్కడా కనబడదు. ఈనాడు ఎన్నో దేశాల ప్రజలు ఎన్నుకున్న విధానానికీ, గతంలో అనేక దేశాల్లో ఉండిన దానికీ నడుమ బేధమేమిటంటే, అది నెమ్మదిగా రూపుదిద్దుకున్న క్రమబద్ధమైన న్యాయ విధానాలకూ, తీవ్రమూ ప్రభావశీలమూనైన బల ప్రయోగానికి నడుమనున్న పరిణామమే. రాజ్యాంగ బద్ధవాదాన్ని స్థూలంగా నిర్వచించాలంటే మార్పును – అంటే ప్రస్తుత సందర్భంలో సామ్యవాదంతో కూడిన మానవతావాదాన్ని సాధించేందుకు ఉద్దేశించిన రాజ్యాంగబద్ధమైన మార్గమని చెప్పవచ్చు. స్వీయపాలన, లేక ఆధిపత్యరాజ్యాన్ని వంటి ఏ పేరుతో పిలిచినా దానికి పూర్తిగా వ్యతిరేకమైనదే ఈ రాజ్యాంగబద్ధవాదం. ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూసినా రక్తపాతంతో కూడిన విప్లవాలనూ, ప్రతీఘాతుక విప్లవాలనూ మనం చూస్తున్నాం, వింటున్నాం. అవి కొన్నిసార్లు ప్రజల నుండి తలెత్తినవిగానూ, కొన్నిసార్లు దురాశాపరులైన రాజకీయ యుద్ధ ప్రభువులు రెచ్చగొట్టినవిగానూ, ఇంకొన్నిసార్లు బహుళజాతి, విదేశీ రహస్య సంస్థలు ప్రేరేపించినవిగానూ ఉండవచ్చు. భారతదేశంలోనైతే బూర్జువా ఉదారవాద ఆదర్శాలనూ, మానవతా వాదంతో కూడిన సామ్యవాద సిద్ధాంతాలనూ మిళితం చేసిన ఒక రాజ్యాంగాన్ని 1950 జనవరి 26న మనం ప్రకటించుకున్నాం. ఐతే దురదృష్టవశాత్తూ బూర్జువా ఉదారవాద ఆదర్శాలేమో న్యాయస్థానంలో అమలు చేయగల ప్రాథమికహక్కులుగానూ, మానవతావాద సామ్యవాద సిద్ధాంతాలు మాత్రం న్యాయప్రక్రియద్వారా సాధ్యంకాని ఆదేశిక సూత్రాలుగానూ చేర్చబడ్డాయి. ‘సామ్యవాద’మనే పదాన్ని చేర్చేందుకు రాజ్యాంగ నిర్మాతలు మొదట్లో భయపడినా 27 సంవత్సరాల అనంతరం మన పార్లమెంటు సాహసించి రాజ్యాంగంలోని పీఠికలో సామ్యవాదమనే మాటను ప్రవేశపెట్టింది. అంతమాత్రాన భారతదేశం ఒక్కసారిగా సామ్యవాద రిపబ్లిక్ గా మారిపోయిందని కాదు. మనమింకా ఎంతోదూరం ప్రయాణించాల్సి ఉన్నది. ప్రభుత్వ విధానాల్లోని ఆదేశిక సూత్రాల్లో కొన్ని సామ్యవాద, మానవతావాద సిద్ధాంతాలను చేర్చారన్నమాట. దాని వలన సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ న్యాయాన్ని అన్ని వ్యవస్థల్లోనూ అమలుచేసే వ్యవస్థ నిర్మాణానికై హామీనివ్వటం ద్వారా ప్రజల సంక్షేమ బాధ్యతను ప్రభుత్వం స్వీకరించినట్లయింది. ప్రజలకు హానిచేసే విధంగా సంపదమీదా, ఉత్పత్తి సాధనాల మీదా కేంద్రీకృత యాజమాన్యం ఉండటాన్ని రద్దుచేసి, ప్రజల సంక్షేమానికై భౌతిక వనరులపై సమిష్టి యాజమాన్యాన్నీ, నియంత్రణనూ నెలకొల్పవలసి ఉన్నది. పనికి, విద్యకూ హక్కు కల్పించటమూ నిరుద్యోగులకూ, వృద్ధులకూ, వ్యాధిగ్రస్తులకూ, వికలాంగులకూ సహకారాన్నందించటమూ పనిస్థలంలో న్యాయమైన, మానవీయమైన పరిస్థితులను ఏర్పరచటమూ, నాణ్యమైన జీవన ప్రమాణాల నేర్పరచటమూ, సామాజిక సాంస్కృతిక అవకాశాల ద్వారా విశ్రాంతి సమయాన్ని సంపూర్ణంగా ఆస్వాదించే అవకాశాన్ని కల్పించటమూ వంటి చర్యలను ప్రజలందరి కొరకు ప్రభుత్వం చేపట్టవలసి ఉన్నది. అంతేగాక అంతర్జాతీయ స్థాయి శాంతిని, భద్రతనూ పెంపొందించేందుకూ, దేశాల నడుమన న్యాయమైన, గౌరవప్రదమైన సంబంధాలను నెలకొల్పడానికీ, అంతర్జాతీయ చట్టాలను సంధి ఒడంబడికలనూ గౌరవించే విధానాల ఏర్పాటుకూ, అంతర్జాతీయ వివాదాలను మధ్యవర్తిత్వం ద్వారా పరిష్కరించుకొనే ఏర్పాట్లకూ ప్రభుత్వం కృషిచేయాలి. ఐతే నేను ముందే చెప్పినట్లుగా న్యాయప్రక్రియద్వారా సాధించుకోవాలని ఆదేశిక సూత్రాల మీదనే ఇవన్నీ ఆధారపడి వున్నాయి. పనిహక్కు, సముచితమైన వేతనాన్ని పొందేహక్కు,

విద్యను ముఖ్యంగా శాస్త్రీయ విద్యను పొందేహక్కు లభించనిదే సామ్యవాద దేశమన్నది ఏర్పడబోదనే విషయం సుస్పష్టమే. అలాగే ఆస్తిమీదా, ఉత్పత్తి సాధనాలమీదా ప్రైవేటు యాజమాన్యాన్ని నిర్మూలించకుండా కనీసం సంపదల, ఉత్పత్తిసాధనాల కేంద్రీకరణనైనా నియంత్రించకుండా సామ్యవాద వ్యవస్థను ఊహించలేమన్నది కూడా స్పష్టమే. నిర్ణయాత్మక విధానాల్లోనూ, నిర్వహణలోనూ, ప్రణాళికా వ్యవహారాల్లోనూ సంపదల సృష్టికర్తలైన శ్రామికులకు భాగస్వామ్యం లేనిచోట సామ్యవాదం ఏర్పడటం సాధ్యంకాదు. సామ్యవాదానికి ప్రాథమిక అవసరాలైన ఈ అంశాలను చేర్చటంద్వారా రాజ్యాంగాన్ని మౌలికమైన, విప్లవాత్మకములైన మార్పులుచేసి ‘ఎముకలేని అద్భుత శక్తుల’ని ఎవరో వర్ణించిన ఆదేశిక సూత్రాలను ‘ఎముకలతో, మూలుగతో’ కూడిన హక్కులుగా తీర్చిదిద్దటం అత్యంత ఆవశ్యకం. ఈ చర్యలు అత్యంత కీలకమూ, మౌలికమైనవి. మరెన్నో ముఖ్యమైన, కష్టసాధ్యమైన చర్యలు కూడా తీసుకోవలసి రావచ్చు. మన రాజ్యాంగాన్ని నిజమైన మానవతావాద, సామ్యవాద పూరితమైన రాజ్యాంగంగా మార్చేందుకు ఏవిధమైన రాజ్యాంగబద్ధ మార్గాలను అనుసరించవలసి వుంటుందో మానవతావాదులూ సామ్యవాదులైన మీరందరూ సూచించవలసి వున్నది. ఆలస్యం జరిగినకొద్దీ పరిస్థితి విషమిస్తుందని హెచ్చరిస్తున్నాను. వాతావరణంలో హింసాత్మక వాయువులు వీస్తున్నాయి. కాలవ్యం వ్యాపించిపోతున్నది. రాజకీయవాదులేమో అధికారప్రాంగణాలలో తీరికలేకుండా సంచరిస్తున్నారు. రాజకీయ నాయకులనూ, బహుళజాతి వ్యవస్థలనూ ప్రసన్నం చేసుకోవటంలో అధికారులు తలమునకలవు తున్నారు. రాజకీయ వాదులకూ, ఉన్నతాధికారులకూ సాక్ష్యాధారాలను సమకూర్చేపనిలో న్యాయమూర్తులు నిమగ్నమైవున్నారు. నూతన భారతదేశపు స్వభావాన్ని ప్రభావితంచేయగల తీవ్రమైన పోటీలు పెరుగుతున్నాయి. నూతన యుగపు ఆర్థిక, రాజకీయ, సామాజిక వైఖరులు ఒక రూపాన్ని సంతరించుకుంటున్న నేటి సందర్భంలో ఈ పోటీలకు చాలా ప్రాముఖ్యమున్నది. ప్రపంచ దేశాల నడుమ మన దేశం ఎలా వ్యవహరించాలి? అది ఎంత ప్రజాస్వామికంగా నిలబడాలి? మెరుగైన జీవన పరిస్థితులు, విద్యాసాంస్కృతిక అవకాశంలో, ఉన్నతమైన ఆరోగ్య ప్రమాణాలు, వ్యక్తిగత బాధ్యత అనే అంశాలద్వారా ప్రజలందరూ అభివృద్ధి ఫలాలను అనుభవించగలరా? దేశంలోని మేధావివర్గం ప్రత్యేకమైన బాధ్యతను నిర్వహించవలసి వున్నది. కానీ వారు తరతరాలుగా వస్తున్న తిరోగమనవాద భావాలతో, మూఢవిశ్వాసాలతో, విద్యేషాలతో నిండిన పాత విద్యావిధానంతో, కరడుగట్టిన బూర్జువావర్గ భావాలతో రూపుదిద్దుకొని వున్నారు. సామ్యవాద మానవతావాద విప్లవానికి నాయకత్వం వహించటానికి బదులుగా మన మేధావులు గతకాలపు ఘన కీర్తివైభవాలకు గానంచేసే దూతలుగా తిరోగమనవాద ప్రతినిధులుగా తయారయ్యారు. వారి అట్టహాసం, ఆర్పాటం ఆశ్చర్యంగాలుపుతాయి. అత్యున్నత ప్రమాణాలుగల సాంకేతిక విజ్ఞానాన్ని కొందరు రుషులు ఆకాంక్షించి ఉండవచ్చేమోగానీ, పారిశ్రామిక పూర్వయుగంలో అటువంటిది ఎన్నడూ అందుబాటులోకి రాలేదన్న చారిత్రక, సామాజిక రంగాల ప్రాథమిక అవగాహనసైతం వారికి లేదు. అందువల్లనే వారు ఈనాటి శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని మించిన పరిజ్ఞానం మన ప్రాచీనులకు వుండేదంటూ ‘మహాభారతం’ నుండి ‘రామాయణం’ నుండి ఉదాహరణలను ఉటంకిస్తూనే వుంటారు. వేదకాలం నాటి రుషులకు, విమానాలకూ, అణ్వాయుధాలకూ సంబంధించిన పరిజ్ఞానం ఉన్నదట! ఈనాటి మేధావులు ఆశ్రమాలూ, స్వామీజీలూ, మహర్షులూ, బాబాల చుట్టూ తిరుగుతున్నారు. రకరకాల జ్యోతిష్కులనూ, హస్తనాముద్రికులనూ, భవిష్యత్ ప్రవక్షలనూ సంప్రదిస్తూ పోలింగ్ బూత్లను ఆక్రమించి ఎలక్షన్లలో గెలవాలనో దొంగ వ్యాపారాల్లో కోట్లు సంపాదించాలనో కోరికలతో తిరుపతికో, ఇతర పుణ్యక్షేత్రాలకో యాత్రలు చేస్తున్నారు. మన మేధావులు పెద్ద నయవంచకులుగా మారారని చెప్పడానికి ఈ తిరోగమనవాద చర్యలే ఉదాహరణలు. పురాణాల్లోని సీత కష్టాలకు దొంగ కన్నీళ్ళు కార్చే వీళ్ళు, వరకట్న జ్వాలకు ఆహుతవుతున్న ఈనాటి లక్షలాది సీతల

(మిగతా 7వ పేజీలో)

విదేశీ పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల దోపిడీ పదఘట్టనలలో నలిగిపోతున్న పారిశ్రామిక కార్మికులు

విదేశీ పెట్టుబడి దేశంలోకి ప్రవేశించటం వలన అది పలు పరిశ్రమలను దేశంలో నెలకొల్పుతుందనీ, అందువలన ఉపాధి వనరులు పెరిగి దేశం అభివృద్ధి చెందుతుందన్న సాకుతో మన పాలకులు దేశంలోకి విదేశీపెట్టుబడి ప్రవహించటానికి, పరిశ్రమలను నెలకొల్పుకోవటానికి చక్కటి అవకాశాలు కల్పించారు. వివిధ రకాల రాయితీలు యిచ్చి విదేశీ పరిశ్రమాధి పతులను దేశంలో పరిశ్రమలు పెట్టుకోవటానికి ప్రోత్సహించారు. ఫలితంగా పలు విదేశీ సంస్థలు దేశంలో పరిశ్రమలను నెలకొల్పాయి. తమ ఉత్పత్తులను యిటు దేశంలోనూ, అటు ఎగుమతిచేసి విదేశాల్లోనూ అమ్ముకొంటూ గణనీయంగా లాభాలను చేసుకొంటున్నాయి. భారీ మొత్తాలను రాయల్టీల రూపం లోనూ, డివిడెండ్లు పంచే రూపంలోనూ తమ దేశాలకు తరలిస్తున్నాయి. మనదేశంలో తమ పారిశ్రామిక ఉత్పత్తులను సాగించటం ద్వారా, ఉత్పత్తి ఖర్చులను గణనీయంగా తగ్గించుకొని లాభపడుతున్నాయి. ‘ఈరకంగా ఆయా విదేశీ పరిశ్రమలు అభివృద్ధి అవుతున్నాయి కానీ, మనదేశానికి ఏ రూపంలోనూ అభివృద్ధి అన్నది కానరావటంలేదు. ఆయా కంపెనీలు ప్రకటించినమేరకు మనదేశంలో ఉపాధి అవకాశాలు గణనీయంగా పెరుగుతున్న మాటకూడా అవాస్తవమే. పోనీ ఆయా పరిశ్రమలు నియమించుకున్న పరిమిత సంఖ్యలోని కార్మికుల జీవితాలైనా మెరుగ్గా వున్నాయా? అంటే అదీలేదు. విదేశీ పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు కార్మికుల శ్రమను విపరీతంగా, వివిధ రకాల పద్ధతుల్లో దోచుకొంటున్నాయి. కార్మికుల కనీసపు సమంజసమైన డిమాండ్లను సహితం అంగీకరించక వాటిని తీర్చటానికి నిర్దాక్షిణ్యంగా నిరాకరిస్తూ, తమ డిమాండ్లను వ్యక్తం చేసిన కార్మికులను వివిధ అక్రమ పద్ధతుల్లో కక్షసాధిస్తూ లొంగదీసుకొంటున్నాయి. కార్మికులకు బలమైన సంఘాలు కాదుగదా-అనేక సందర్భాల్లో అసలు సంఘం అన్నదే - లేకుండా చేస్తున్నాయి. ఈ సందర్భంలో ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలుకానీ, కార్మిక చట్టాలను అమలుజరపాల్సిన కార్మికశాఖగానీ మిన్నకుండి చోద్యం చూస్తూ గడిపేస్తున్నాయి. లేదా ఏదో చేస్తున్నట్టు నటిస్తూ, విదేశీ పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలకు మేలు కలిగేవిధంగా ప్రవర్తిస్తున్నాయి.

అయినా విదేశీ-స్వదేశీ బడాపారిశ్రామికవేత్తలూ, వారి అసోసియేషన్లు, వారి మద్దతుదారులూ దేశంలోని కార్మికచట్టాలు వెనులుబాటు లేకుండా తమను బంధించివేస్తున్నాయంటూ దొంగేడుపులు ఏడుస్తూ, కార్మికచట్టాలను మరింత సరళతరం చేయమంటూ గగ్గోలు పెడుతున్నారు. ప్రతీ సందర్భంలోనూ ఈ కార్మిక చట్టాలను సరళీకరించమంటూ డిమాండు చేస్తున్నారు. ఎందుకురా ఏడుస్తున్నావ్? అంటే, ఎగ్గొట్టడానికి అన్నట్టుగా వుంది వీరి వ్యవహారం.

విదేశీ పారిశ్రామిక యజమాన్యాలు, తమ తమ సంస్థలలోని కార్మికులపై అక్రమంగా, అన్యాయంగా, విరుచుకుపడి, అతి దుర్మార్గంగా వారి శ్రమను దోచుకొంటున్న కథనాలు యిటీవల అనేకం బయట పడుతున్నాయి. అయినా ఎన్నికల కోలాహలపు హోరులో ఆయా కంపెనీల కార్మికుల ఆర్తనాదాలు ప్రపంచానికి వినపడకుండా కొట్టుకుపోతున్నాయి.

కేవలం ఈ మార్చినెలలోనే జరిగిన కొన్ని పారిశ్రామిక వివాదాల వివరాలు యిలా వున్నాయి.

టయోటా యాజమాన్య నికృష్ట దోపిడి

బెంగళూరు నగర పరిసరాల్లో గల జిడారీలో, జర్మన్ దేశానికి చెందిన, ప్రపంచంలోనే అతిపెద్దదయిన ‘టయోటా’ కార్ల తయారీ సంస్థకు, కార్లను ఉత్పత్తిచేసే రెండు ఫ్యాక్టరీలు వున్నాయి. బెంగళూరులోని యీ కార్ల ఉత్పత్తి ఫ్యాక్టరీలను టయోటా కంపెనీ, భారత దేశానికి చెందిన కిర్లోస్కర్ కంపెనీలు 89:11 నిష్పత్తి వాటాతో సంయుక్తంగా నిర్వహిస్తున్నాయి. ఇక్కడ తయారైన కార్లను విదేశాల్లో అమ్ముతూ వుంటారు. భారతదేశంలో కూడా అమ్ముతారు. ఇక్కడ సెడాన్ రకానికి చెందిన కొరొల్లా అట్లాన్, ఎటియోస్, ఎటియోస్ వివా, కామ్రీ, కామ్రీ హైబ్రిడ్ రకాల కార్లతో పాటు ఫ్రీమియం రకాలైన ఫోర్డ్, లేండ్ క్రూయిజర్, సెడాన్ ప్రయన్ కార్లను ఉత్పత్తి చేస్తారు. 432 ఎకరాల ప్రాంతంలో నెలకొల్పిన ఈ రెండు ఫ్యాక్టరీలలోనూ, 6,400 మంది కార్మికులు పనిచేస్తారు. వీరిలో 4,500 మంది పర్సనెల్ కార్మికులుగానూ, 400 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులుగాను వున్నారు. వీరందరూ గ్రేడ్-8

కార్మికులుగా ఆ ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేస్తున్నారు. వీరికి యాజమాన్యం చెల్లించే జీతభత్యాలు, హ్యాండాయ్ ఫ్యాక్టరీలలో కార్మికులకు చెల్లించే వేతనాల కన్నా తక్కువగా వున్నాయి. అదీగాక పని ప్రదేశ భద్రతకూ -ఆరోగ్య, పనిపరిస్థితులకు సంబంధించిన సమస్యలకు ఈ కార్మికులను గురిచేస్తున్నారు.

ఈ నేపథ్యంలో తమకు 2014 సంవత్సరంలో జీతభత్యాలు పెంచమనీ, మెరుగైన భద్రత - ఆరోగ్యకర పని పరిస్థితులు కల్పించమనీ ఈ కార్మికులు డిమాండు చేస్తున్నారు. వారు శాంతియుతంగానే, ఎటువంటి ఆందోళనా జరపకుండా, గత 10 నెలలుగా తమ డిమాండ్ల పరిష్కారం కోసం అనేక దఫాలు యజమాన్యంతో ఓపిగ్గా చర్చలు జరుపుతూనే వున్నారు. అయితే టయోటా యాజమాన్యం వారి జీతభత్యాలను పెంచటానికి అంగీకరించక మొండిగా వ్యవహరిస్తోంది. కార్మికులు తమ వేతనాన్ని నెలకు 8000 రూ॥ పెంచాలని డిమాండు చేస్తే, యాజమాన్యం కేవలం వెయ్యి, రెండు వేల మేరకే పెంచుతామని మొండిగా వాదిస్తూ వచ్చింది. కార్మికులు క్రమంగా తమ డిమాండును 8000 నుండి 4000కు, చర్చలలో తగ్గించుకుంటూ వచ్చారు. యాజమాన్యం ఆఖరి మాటగా నెలకు రూ॥ 3,050 మించి పెంచబోమని చెప్పి హఠం వేసింది. దీనితో యజమాన్యం-కార్మికుల మధ్య చర్చల్లో ప్రతిష్టంభన ఏర్పడింది. కార్మికులు మాత్రం తమ ఈ కనీస డిమాండును వదులు కోవటానికి సిద్ధంగా లేరు. ఇటువంటి స్థితిలో ఆ కార్మికులను లొంగదీసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో యాజమాన్యం మాయోపాయానికి పూనుకొంది. కార్మికులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే, ఉత్పత్తిని నిలుపుదల చేశారనీ, సూపర్వైజర్లను భయపెడుతున్నారనీ, ఉత్పత్తికి అంతరాయం కల్పిస్తున్నారనీ, కంపెనీ ఆస్తుల భద్రతకు ‘ముప్పువాటిల్లిందనే’ అబద్ధపు ఆరోపణలు చేస్తూ అక్రమంగా కంపెనీని మార్చి 16 నుండి లాకవుటు చేసింది. యధాప్రకారం ఈ వివాదం రాష్ట్రప్రభుత్వానికి చెందిన కార్మికశాఖ వద్దకు వెళ్ళింది. అక్రమ లాకవుటును రద్దుచేయించమని కోరుతూ కార్మికులు లేబర్ డిపార్ట్మెంటుకీ, రాష్ట్ర కార్మికశాఖా మంత్రికీ, ముఖ్యమంత్రికీ విజ్ఞప్తులు చేసుకొన్నారు. ఈ వివాదంలో జోక్యం చేసుకొని కార్మికశాఖ మరియు ప్రభుత్వం - యాజమాన్యానికీ, కార్మికులకూ మధ్య సమావేశాలు నిర్వహించింది. యాజమాన్యం తన మొండి వైఖరినే కొనసాగించింది. కార్మికుల జీతాలను తాను యిప్పటికే చెప్పిన 3,050 రూపాయలకు ఒక్క పైసాను కూడా పెంచనని తెగిసి చెప్పింది. ఈలోగా లాకవుటు జరిపిన రెండవరోజున 13మంది కార్మికులనూ, ఐదవరోజున 17 మంది కార్మికులనూ ‘దుష్ప్రవర్తన’ అన్న సాకుతో సస్పెండ్చేసింది. ప్రభుత్వం - కార్మికశాఖలు మాత్రం యాజమాన్యాన్ని ఏరకంగానూ నిరోధించలేదు. కార్మికుల కనీస డిమాండ్లను అంగీకరిం చేటట్లు చేయలేకపోయారు. కార్మికులు విధిలేని పరిస్థితుల్లోకి నెట్టబడ్డారు. ఆరు రోజుల తర్వాత, లాకవుటును ఎత్తివేయటానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది. ప్రభుత్వ - కార్మికశాఖ ప్రతినిధుల ముందు ఆమేరకు అంగీకరిస్తూ ఒప్పందం చేసుకొంది. తీరా కార్మికులు డ్యూటీలో చేరటానికి వెళ్ళేటప్పటికీ, అక్కడ ప్రతీ కార్మికుడూ వ్యక్తిగతంగా ‘సత్ప్రవర్తన పూచీ’ పత్రంపై సంతకంపెట్టి విధుల్లో చేరాలనే షరతుపెట్టింది. ఇందుకు కార్మికులు అంగీకరించకుండా పనిలోకి చేరకుండా బయటనే ఆగిపోవాల్సివచ్చింది. ఈలోగా యాజమాన్యం 1500 మంది అప్రంటీసులతోను, 800 మంది అర్థవైపుబ్యంగల కాంట్రాక్టు కార్మికులను నియమించుకొని వారితోనూ, 800 మంది సూపర్ వైజర్లతోనూ ఉత్పత్తిని సాగించే ప్రయత్నాలలో మునిగిపోయింది. ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ‘క్రమశిక్షణ’ విషయంలో తాను రాజీపడేదేదంటూ, సస్పెండు చేసిన 40 మంది కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించటం ద్వారా యితర కార్మికులను భయపెట్టి లొంగదీసుకొనే పథకంలో వుంది. ఈరకంగా టయోటా యజమాన్యం ఆ కార్మికులపై, పైచేయిని సాధించింది. విధిలేని ఈ పరిస్థితుల్లో, ఆ కార్మికులు ముఖ్యమంత్రి శరణుకోరి, ఆయన ‘దయ’ కోసం ఎదురుచూపులు చూస్తున్నారు.

ఈ వివాదాన్ని పరిశీలిస్తున్న జమ్షెడ్పూర్లో గల క్వేమియర్ కార్మికసంబంధాల సంస్థ డీన్ అయిన ప్రణబ్బెరూయ్ “సాంప్రదాయకంగానే మన దేశంలోని

కార్మికులకు తట్టుకోగల శక్తి చాలా తక్కువ స్థాయిలో వుంది. ఈ టయోటా కార్మికుల విషయంలోకూడా, వాళ్ళు తట్టుకోలేకనే (యాజమాన్యపు మొండివైఖరిని) మెత్తబడ్డట్టు కన్పిస్తోంది” అని వ్యాఖ్యానించటాన్ని బట్టి నేటి ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో, భారతదేశంలోని విదేశీ పరిశ్రమల్లో పనిచేస్తున్న పారిశ్రామిక కార్మికుల దుస్థితి ఎంత దారుణంగా వుందో అర్థం చేసుకోవచ్చును. దీన్నే అభివృద్ధి అనుకొని మనం మురిసిపోవాలా?

జపాన్ కు చెందిన టయోటా యాజమాన్యంలోని కార్మికుల స్థితి యిలా వుంటే, అమెరికాకు చెందిన ఫోర్డు కంపెనీ యాజమాన్యంలో పారిశ్రామిక కార్మికుల దుస్థితి ఎలా వుందో పరికిద్దాం!

ఫోర్డు కంపెనీ కార్మికుల దుస్థితి

చెన్నైకి సమీపానగల మురిమలైగర్లో ఫోర్డు కంపెనీకి కార్లు ఉత్పత్తిచేసే ఒక ఫ్యాక్టరీ వుంది. ఇక్కడ ఫిగ్, ఫియస్తా, క్లాసిక్, ఎండివర్, ఎకోస్పాట్ బ్రాండు పేర్లు గల కార్లు ఉత్పత్తి అవుతాయి. ఇక్కడ తయారయే కార్లను దేశంలోనూ అమ్ముతారు; విదేశాలకూ ఎగుమతిచేస్తారు. ఈ ఫ్యాక్టరీలో ఆరువేలమంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు. ఇక్కడ కార్మికులకు ఒక విచిత్రమైన చిక్క ఎదురైంది. వీరు గత సంవత్సరంకన్నా ఎక్కువ ఉత్పత్తిచేసినా, అంటే 2012లో 1,06,000 కార్లు ఉత్పత్తిచేయగా - 2013లో 1,22,000 కార్లను ఉత్పత్తిచేస్తే వీరికి 26% (బేసిక్ వేతనంపై) యిన్సెంటివ్ ను 2012లో చెల్లించిన యజమాన్యం, 2013లో కోతబెట్టి 15% మాత్రమే చెల్లించింది. ఆరకంగా ఉత్పత్తి - ఉత్పాదకతలు పెరిగినా, ఫోర్డు యజమాన్యం వారికివ్వాలైన ఇన్సెంటివ్ లో కోత బెట్టింది. ఇలా ఎందుకు జరిగింది? అంటే, ఇన్సెంటివ్ లెక్కగట్టడానికి కేవలం ఉత్పత్తి సామర్థ్యం-ఉత్పత్తి రేటులే కాదు, అనేక యితర విషయాలు పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి అని దబాయస్తూ, ఆ ప్రకారం తాను 26శాతాన్ని 15శాతానికి తగ్గించటం సమంజసమే అని వాదిస్తోంది. అంతేకాక తాను ప్రపంచంలో అందరికన్నా - అన్ని పరిశ్రమల్లోకన్నా కూడా మెరుగైన, ప్రజాస్వామ్య యుతమైన కార్మిక విధానాలు అమలుపరుస్తున్నా నంటూ గొప్పలు చెబుతోంది. తాను గనుక, ఆ కార్మికులకు ఉపాధి కల్పించగలిగానని గప్పాలు కొడుతోంది.

ఈ సమస్యకు ప్రతిస్పందనగా ఆ ఫోర్డు ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు ‘మౌనపోరాటం’ అంటూ, ఒక ‘ఏంత్సెన్’ నిరసనను ప్రారంభించారు. ఫోర్డు యాజమాన్యం కల్పిస్తున్న రవాణా సౌకర్యాన్నీ, క్యాంటీన్ సదుపాయాన్నీ వాడుకోకుండా, బహిష్కరించటం రూపంలో ఈ నిరసనను కొనసాగిస్తున్నారు. పరిశ్రమ యొక్క ఉత్పత్తికి ఎటువంటి అవాంతరం ఏర్పడని పద్ధతిలో కార్మికులు ఈ ‘మౌననిరసన’ను మార్చి 23 నుండి అమలుజరుపుతున్నారు.

ఈ ఫోర్డు కంపెనీలో కార్మికుల సంఘం అన్నది లేదు. యాజమాన్యమే ఎన్నిక చేయించిన ‘చర్బుకమిటీ’ అన్న దానితోనే, యాజమాన్యం కార్మికుల సమస్యలను చర్చించి పరిష్కరిస్తుంది. ఇదే ఆ కంపెనీ అమలు జరుపుతున్న “ప్రజాస్వామ్యయుతమైన” మరియు కార్ల ఉత్పత్తి పరిశ్రమ మొత్తం అంతటిలోనూ ‘అతి మెరుగైనదైన’దిగా చెప్పుకొంటున్న కార్మిక విధానం! గతంలో ఆటో కంపెనీలయిన సుజుకీ, హ్యుందాయ్, హోండా మొదలైన విదేశీ ఆటోకంపెనీలు అమలుపరిచిన మాదిరిగానే, ఈ ఫోర్డు కంపెనీ కూడా ఆకర్షణీయమైన నినాదాలు వల్లిస్తూ, కార్మికులను నికృష్టంగా దోచుకొంటోందని ఈ యిన్సెంటివ్ కోత అనుభవం స్పష్టంచేస్తోంది.

ఇకపోతే చెన్నై సమీపంలోని శ్రీపెరంబదూర్లోని నోకియా ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల గోడును గురించి తెలుసుకుందాం!

కార్మికుల ఉపాధికి ఎసరుబెడ్తోన్న నోకియా

ఫిన్లాండుకు చెందిన నోకియా కంపెనీ, యిక్కడి ఫ్యాక్టరీలో తాను జరిపిన ఉత్పత్తి, అమ్మకపు లావాదేవీల కార్యకలాపాలకు చెందిన పన్నుల చెల్లింపు వివాదంలో యిరుక్కొంది. ఒకవైపున తన స్వదేశానికి చెల్లించిన రాయల్టీల మొత్తంపై 21,000 కోట్ల రూపాయల పన్నును చెల్లించాల్సి వుంది. మరోవైపు 2,400 కోట్ల రూపాయల పన్నును (స్థానిక పన్ను అయిన వ్యాట్ పన్ను) తమిళనాడు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సి వుంది. ఇవి తాను చెల్లించాల్సిన అవసరంలేదని బుకాయస్తూనే,

మరోవైపు భారతదేశంలో వున్న తన కంపెనీ ఆస్తులన్నింటినీ మైక్రోసాఫ్టు కంపెనీకి అమ్ముకానికి పెట్టి అమ్మివేసింది. ఇప్పుడు చెన్నైలోని ఫ్యాక్టరీతోసహా తన ఆస్తులన్నింటినీ మైక్రోసాఫ్టుకు బదలాయించాల్సి వుంది. కానీ ఈ పన్ను వివాదం వలన, చెన్నై ఫ్యాక్టరీని, మైక్రోసాఫ్టుకు బదిలీ చేయకుండా సుప్రీంకోర్టు అడ్డుకొంది. అయితే నోకియా యజమాన్యం ఏదో ఒక రూపంలో ఈ చెన్నై ఫ్యాక్టరీని నిర్వీర్యం చేసి, అక్కడి యంత్రాలనూ, ఉత్పత్తిని తరలించి, మైక్రోసాఫ్టుతో తాను చేసుకొన్న ఒప్పందాన్ని పూర్తిచేసుకోవటానికి పలు రూపాల్లో ప్రయత్నిస్తోంది. ఈ ప్రయత్నాలన్నీ చెన్నైలో పనిచేసే 8,000 కార్మికుల పనిభద్రతకు, ఉపాధికి అపాయం కలుగచేస్తున్నాయి.

ఒక పద్ధతి ప్రకారం నోకియా యాజమాన్యం చెన్నై ఫ్యాక్టరీలో ఉత్పత్తిని తగ్గించివేసింది. ఇతర ప్రాంతాలకు తరలించుతోంది. ఈ ఫ్యాక్టరీలో యింత వరకూ ఉత్పత్తి జరుపుతున్న 3 పిప్లలను రెండు పిప్లలకు తగ్గించివేసింది. యంత్రాలను, యితర ఆనీయా దేశాలకు తరలించే సంకల్పంలో వుంది. ప్రధానంగా యజమాన్యం, చెన్నై ప్లాంటుకు గల ఉత్పత్తి ఆర్డర్లను వియత్నాంలో వున్న ప్లాంటుకు తరలించింది. తన సేల్సు విభాగాన్ని విడదీసి, విడిగా నోకియా ఇండియా సేల్సు ప్రవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీగా ఏర్పాటు చేసింది. తమను పన్నులు కట్టమని బలవంతంచేస్తే, చెన్నై ఫ్యాక్టరీలో ఉద్యోగాల కోతపెడతామంటూ బెదిరిస్తోంది. ఈరకంగా అక్కడి పనిచేసే కార్మికులకు ఉద్యోగభద్రత, ఉపాధి ముప్పు ముంచుకొచ్చింది.

ఇప్పుడు అక్కడి కార్మికులు ఉద్యోగభద్రతను - అయితే నోకియా కంపెనీ కార్మికులుగానో లేదా మైక్రోసాఫ్టు కంపెనీ కార్మికులుగానో ఉండటాన్ని - కోరుకొంటున్నారుతప్ప, తాము మైక్రోసాఫ్టు కంపెనీ క్రింద కాంట్రాక్టు కార్మికులుగా వుండటానికి యిష్టపడటం లేదు. ఇక్కడ పనిచేసే 8,000 మంది కార్మికుల్లోనూ 4,000 మంది మహిళా కార్మికులే. గత 7 సంవత్సరాలుగా కష్టపడి ప్రాణాలు పణంగా పెట్టి పనిచేసి, చెన్నై యూనిట్ ను ప్రపంచంలోని అన్ని నోకియా ప్లాంట్లకన్నా ఉత్తమమైనదానిగా రూపొందించారు. అందుకు ప్రతిఫలంగా యిప్పుడు నోకియా యజమాన్యం వారి పని భద్రతకూ, ఉపాధికే ఎసరుపెడుతోంది. ఇటువంటి దిక్కుతోచని స్థితిలో చెన్నై నోకియా కార్మికులు తమిళనాడు ముఖ్యమంత్రి జయలలితపై ఆశలు పెట్టుకొని, ఆమెకు మొరపెట్టు కొన్నారు. అయితే వీరికేగతి పట్టబోతోంది అన్నది వేచి చూడాల్సిందే.

సంఘటితవర్గ పోరాటాలు సాగించాలి

మొత్తంగా ఈ 3 కంపెనీల కార్మికుల వివాదాలను చూసినప్పుడు, ఈ పరిశ్రమల్లోని కార్మికులు తమ సమస్యలను తమ ఐక్యతతో, చైతన్యంతో పోరాడి సాధించుకోవాలనే వైఖరితోకాక - యజమాన్యాలతో సామరస్యంగా వుంటూ, ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాధిపతుల - లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వాధిపతుల - తోడ్పాటుతో, తమ జీవన్మరణ సమస్యలను పరిష్కరించుకోవాలనే ధోరణిలో వున్నట్లు కనబడుతోంది. అయితే యిటువంటి వైఖరి వలన వీరు తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకొనే ఆస్కారం ఎంత మాత్రం లేదు. ఎందుకంటే, అనేక రాయితీలూ సౌకర్యాలూ కల్పించి, విదేశీ పెట్టుబడిని ఆహ్వానించి, తమ తమ ప్రాంతాల్లో విదేశీ పరిశ్రమలను పెట్టించుకొన్న ఆయా పాలకులు, ఈ విదేశీ పరిశ్రమల యాజమాన్యాల ప్రయోజనాలకూ వారు అమలుపరిచే కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకూ వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించటానికి సుతరామూ యిష్టపడరు, సంసిద్ధపడరు గనుక! నిజానికి బడా పెట్టుబడిదారుల ప్రయోజనాల పరిరక్షణా సేవలో వున్న ఈ పాలకులు, కార్మికుల ప్రయోజనాలకు ఎటువంటి కనీస ప్రాధాన్యతనూ యివ్వరు కనుక!

ఇదీ ఈ రోజున దేశంలోని పారిశ్రామిక కార్మికులకు పట్టిన దుర్గతి. ఈ దుస్థితి నుండి కార్మిక వర్గం తనకు తానుగానే, తనను రక్షించుకోవటానికి పూనుకోవటంతప్ప మరో మార్గాంతరమేమీ లేదు అన్నది ఈ 3 కంపెనీల అనుభవాలూ దేశ కార్మికవర్గాన్ని హెచ్చరిస్తున్నాయి. తనకు తానుగా సంఘటితపడి, ఐక్యంగా వర్గచైతన్యంతో పోరాడేందుకు సమాయత్తం కావటమే యిప్పుడు భారత కార్మికవర్గం ముందున్న కర్తవ్యం! ★

మార్చి 8 స్ఫూర్తిదాయకంగా స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో కార్యక్రమాలు

స్త్రీలపై దాడులు, అత్యాచారాలు, హత్యలు రోజురోజుకూ పెరుగుతున్న నేపథ్యంలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన “స్త్రీలపై నిరంతరాయంగా సాగుతున్న హింసాకాండకు, అత్యాచారాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుదాం! పితృస్వామిక వీడన, దోపిడి, అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా సంఘటితంగా ఉద్యమిద్దాం!” అని ఇచ్చిన పిలుపునందుకొని రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా వివిధ శ్రామికవాడల్లో, కళాశాలల్లో, ఉద్యోగినుల నడుమ ఎంతో ఉత్తేజపూరిత వాతావరణంలో జరిగిన కార్యక్రమాల సంక్షిప్త రిపోర్టును అందిస్తున్నాం.

- సంపాదకుడు

మార్చి 8 సందర్భంగా స్త్రీ విముక్తి సంఘటన శ్రీకాకుళంజిల్లా శాఖ ఆధ్వర్యంలో శ్రీకాకుళం ఏడు రోడ్ల జంక్షన్‌లో 8.3.14న సభ జరిగింది. ఈ సభకు మహిళలు, టీచర్లు, ఇతరులు - మొత్తం 250 మందికిపైగా హాజరయ్యారు. స్త్రీవిముక్తి సంఘటన నాయకులు తవీబమ్మ అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో అమలేందు (స్త్రీ విముక్తి సంఘటన నాయకులు, స్త్రీ సంఘటన ఎడిటర్) మాట్లాడుతూ ‘మార్చి 8’ చరిత్రను, ప్రపంచవ్యాప్తంగా హక్కుల కోసం శ్రామిక మహిళలు సాగించిన పోరాటాలను వివరించారు. స్త్రీవిముక్తి సంఘటన నాయకులు టి. అరుణ, ఏపిటిఎఫ్, జనసాహితి, రైతుకూలీసంఘం, ప్రజాతంత్రమేధావుల వేదిక, తదితర సంఘాల నాయకులు ఈ సభలో ప్రసంగించారు.

9.3.14న పార్వతీపురంలోని సూర్యకళా ఫంక్షన్ హాలులో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా సదస్సు జరిగింది. ఈ సదస్సుకు జిల్లా నలుమూలల నుండి ఆదివాసీ, శ్రామిక మహిళలు 400 మందికిపైగా తరలివచ్చారు. స్త్రీ విముక్తి సంఘటన నాయకులు పి. కృష్ణవేణి ఈ సదస్సుకు అధ్యక్షతవహించగా, అమలేందు మరియు పలు ప్రజాసంఘాల నాయకులు ఈ సభలో ప్రసంగించారు. సాయంత్రం 4 గంటలకు పార్వతీపురంలో నాలుగురోడ్ల జంక్షన్ నుండి ప్రారంభమై ఆర్టీసీ కాంప్లెక్స్ వరకూ మహిళల ఊరేగింపు జరిగింది.

8.3.14న విశాఖజిల్లా చోడవరంలో కొత్తూరు మెయిన్ యు.పి. పాఠశాలలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో సభ జరిగింది. స్త్రీ విముక్తి సంఘటన చోడవరం కన్వీనర్ లక్ష్మి కుమారి మరియు ఐటిఆర్‌వి శివాజి (స్ఫూర్తి అధ్యయనవేదిక కన్వీనర్), నవయువ సమాఖ్య, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) తదితర సంఘాల నాయకులు ప్రసంగించారు.

విశాఖజిల్లా చోడవరం మండలం లక్ష్మవరంలో 12.3.14న మార్చి 8 సందర్భంగా జరిగిన సభలో లక్ష్మీకుమారి (స్త్రీ విముక్తి సంఘటన) సతీష్ (నవయువ సమాఖ్య) అప్పలనాయుడు (ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ)), పి. కోటిరెడ్డి(ఓపిడిఆర్) మాట్లాడారు. తమ సమస్యల పరిష్కారం కోసం కార్మికులు సంఘటితంగా పోరాడాలని మార్చి 8 పోరాట స్ఫూర్తిని స్వీకరించాలని పిలుపునిచ్చారు.

8.3.14న పశ్చిమగోదావరిజిల్లా వెంకటరెడ్డి గూడెంలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన అనుబంధ సంస్థ ఏజెన్సీ ప్రాంత మహిళా సంఘం ఆధ్వర్యంలో సభ జరిగింది. సంఘం నాయకులు గౌరి అధ్యక్షతన జరిగిన ఈ సభలో 150 మంది మహిళలు పాల్గొన్నారు. ఈ

న్యూఢిల్లీలో... (3వ పేజీ తరువాయి)

ప్రభుత్వోద్యోగుల వేతనాల పెంపుకోసం ప్రభుత్వం ఏడవ పే కమిషన్‌ను ఏర్పాటు చేయటంలో ఏ మాత్రం తటపటాయించలేదు. కానీ - ప్రతి 30 నిమిషాలకీ ఒక రైతు ఆత్మహత్యకు పాల్పడుతున్న ఈ దశలో ‘అన్నదాతల’ భద్రతకు కనీస చర్యలు చేపట్టటంలో ప్రభుత్వం విఫలమైందని ఆమె దుయ్యబట్టారు.

పశ్చిమ్ ఒడిషా కృషక్ సంఘటన సమన్వయ సమితి ప్రతినిధి సరోజ్ మొహంతి మాట్లాడుతూ భూమి, అడవి, విత్తనాలు వంటి ప్రజల జీవనాధార భద్రతకు అవసరాలైన ఆహార వనరులను కార్పొరేటు సంస్థలు కట్టా చేస్తున్నాయని హెచ్చరించారు. రైతాంగానికి అనుకూలమైన నియంత్రణ వ్యవస్థలను ఏర్పాటుచేయాలని మొహంతి డిమాండ్ చేశారు.

‘కోయలేషన్ ఫర్ జి.ఎమ్-ఫ్రీ ఇండియా’ ప్రతినిధి పంకజ్ భూషణ్ విత్తనాల ప్రాధాన్యత గురించి నొక్కిచెప్పతూ విస్తారంగా గుత్తసంస్థలు వివిధ వంగడాలను రూపొందించటాన్ని వ్యతిరేకించాలన్నారు.

పార్వతీపురంలో జరిగిన సభకు హాజరైన మహిళలు; విజయవాడ సభలో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ విజయ; ములుగులో జరిగిన సభకు హాజరైన మహిళలు

సభలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు రమ మాట్లాడుతూ దోపిడి వీడనలతో కూడిన ఈ వ్యవస్థను మార్చుకోవటానికి సంఘటిత ఉద్యమాలు నిర్మించవలసిన అవశ్యకత ఉన్నదన్నారు.

తూర్పుగోదావరిజిల్లా ఏజెన్సీ ప్రాంత మహిళా సంఘం ఆధ్వర్యంలో 9.3.14న మంటూరులో ఆదివాసీ మహిళలతో జరిగిన సభకు ఏజెన్సీ మహిళా సంఘం సభ్యులు లక్ష్మి, బొజ్జమ్మ అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు. రమ ఇతర ప్రజాసంఘాల నాయకులు ఈ సభలో మాట్లాడారు.

9.3.14న సాయంత్రం 5గం॥లకు విజయవాడ ప్రెస్ క్లబ్‌లో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన నగరకమిటీ ఆధ్వర్యంలో వి. రాధిక అధ్యక్షతన సభ జరిగింది. ఈ సభలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు సి. విజయ మాట్లాడుతూ వ్యవస్థీకృతమైన దోపిడి వీడనలను తొలగించకుండా స్త్రీలపై దాడులను ఆపలేమని; చైతన్యంతో కూడిన సంఘటిత ఉద్యమాలకు సమాయత్తం కావాలని మహిళలకు పిలుపునిచ్చారు. ఇంకా ఈ సభలో సంఘం రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు టి. శ్రీదేవి, బి. అరుణ, ఓపిడిఆర్ కృష్ణాజిల్లా సహాయ కార్యదర్శి రాజ్యలక్ష్మి, రచయిత్రి మందరపు హైమవతి, సీనియర్ అడ్వకేట్ ముంతాజ్ ప్రసంగించారు.

8.3.14న గుంటూరు పట్టణంలోని శ్రామికనగర్ కాలనీలో 400 మంది మహిళలతో సభ జరిగింది. శ్రామికనగర్ ఇళ్ల స్థలాల అభివృద్ధి కమిటీ, స్త్రీ విముక్తి సంఘటన సంయుక్త ఆధ్వర్యంలో జరిగిన ఈ సభలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు లలిత మాట్లాడుతూ భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడికి, మహిళలపై హింసకి వ్యతిరేకంగా మహిళలంతా సంఘటితమవ్వాలని పిలుపునిచ్చారు. ఇంకా ఈ సభలో రైతుకూలీసంఘం, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ), ఓపిడిఆర్, శ్రామికనగర్ ఇళ్లస్థలాల అభివృద్ధి కమిటీ తదితర సంస్థల నుండి ప్రతినిధులు ఈ సభలో పాల్గొని ప్రసంగించారు.

గుంటూరుజిల్లా రెంటిచింతలలో 8.3.14న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభకు సంఘం రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యురాలు నిర్మల అధ్యక్షతవహించారు. రైతుకూలీసంఘం, తదితర సంఘాల నేతలు ఈ సభలో పాల్గొని ప్రసంగించారు. సభానంతరం మహిళలు తహసీల్దార్ ఆఫీసు వరకు ఊరేగింపుగా వెళ్లి మధ్యం ఉత్పత్తి, అమ్మకాలను తక్షణమే నిలిపివేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

గుంటూరుజిల్లా పిడుగురాళ్ళలో 11.3.14న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభకు పి. నిర్మల అధ్యక్షత వహించారు. సభలో సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సి. విజయ, పిడుగురాళ్ళకు చెందిన అడ్వకేట్

మోన్‌శాంటో ప్రపంచవ్యాపితంగా 95 శాతం జన్మ్య పంటలకు కావలసిన విత్తనాలను అందిస్తుందన్నారు. కీలకమైన సుప్రీంకోర్టు విచారణకు ముందుగా 200 రకాల జన్మ్యమార్పిడి విత్తనాల క్షేత్రస్థాయి ప్రయోగాలకు పర్యావరణశాఖ ఎందుకు అనుమతించిందని ఆయన ప్రశ్నించారు.

(మార్చి 6, హాన్స్ ఇండియా)★

గాంధీ నిజస్వరూపం

(గాంధీ బే నకాబ్)

రచన: హంసరాజ్ రహబర్

అనువాదం: సమతారావు

సంపాదకుడు : డా॥ శాంతికుమార్ చావలి

1/8 డెమ్మీలో 300 పుటలు, వెల.రూ.120/-

ప్రెస్ట్రీ యక్ హాస్

జలీల్‌వీధి, అరందల్‌పేట, కార్లమార్బ్‌రోడ్డు,

విజయవాడ-520002.

మరియన్న తదితరులు మాట్లాడారు.

గుంటూరుజిల్లా కారంపూడిలో 14.3.14న స్థానిక పోతురాజు గుట్టకాలనీ స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో సంఘ నాయకులు పద్మ అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు లలిత మాట్లాడుతూ కష్టజీవులైనమహిళలపై సాగుతున్న దోపిడి వీడనలకు వ్యతిరేకంగా హక్కుల కోసం పీడిత ప్రజలంతా ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు. నిర్మల, స్థానిక వైద్యులు డా॥ సత్యనారాయణ తదితరులు ఈ సభలో మాట్లాడారు.

ప్రకాశంజిల్లా ఒంగోలులో స్థానిక ఈమని పాలెంలో 8.3.14న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ప్రకాశంజిల్లా అధ్యక్షులు రేణుక అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో లలిత, ఉపాధ్యాయులు రాజకుమారి, రాధ, స్రవంతి, ప్రజాతంత్ర మేధావుల వేదిక నాయకులు పి. గోవిందయ్య, స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా కార్యవర్గ సభ్యులు పి. సుజాత ప్రసంగించారు.

8.3.14న నెల్లూరు పట్టణంలోని వర్తమాన సమాజ గ్రంథాలయంలోని మీటింగ్‌హాలు నందు స్త్రీవిముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో జరిగిన సభకు సంఘం జిల్లా అధ్యక్షురాలు రత్నమ్మ అధ్యక్షత వహించారు. సంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కొండమ్మ, ఇంకా కిశోర్‌బాబు, సునీత ఈ సభలో ప్రసంగిస్తూ చట్టాల వల్లనే శిక్షల వల్లనే సమాజంలో మార్పు రాదని దానికి సంఘటితపోరాటాలే మార్గమన్నారు.

8.3.14న అనంతపురంలోని తరిమెల నాగిరెడ్డి శ్రామికభవనం నుండి రైల్వేస్టేషన్, టవర్ క్లాక్ మీదుగా ఎన్టీవోహోం వరకు 300 మంది మహిళలు ప్రదర్శన జరిపారు. అనంతరం ఎన్టీవో హోంలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన నగర కన్వీనర్ డి. సరిత అధ్యక్షతన సభ జరిగింది. ఈ సభలో సంఘం కో కన్వీనర్ శ్రీలక్ష్మి, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) నాయకులు సి.ఆర్. ఖాన్, రైతుకూలీసంఘం నాయకులు ఓబులేశు తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

అనంతపురంజిల్లా రాయదుర్గం మండలం, కణేకల్లు మండల కేంద్రంలో 8.3.14న స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో మహిళల ప్రదర్శన, సభ జరిగాయి. షేక్ మదార్‌బీ ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించారు. ప్రధానవక్తగా స్త్రీ విముక్తి సంఘటన

మా పవతావాదం... (5వ పేజీ తరువాయి)

విషాదాలకు మాత్రం స్పందించరు. స్ఫూర్తియి ఎం.ఎన్. రాయ్ తాను రాసిన ఒక పుస్తకంలో చెప్పినట్లుగా ‘విద్యావతి, చండీదాసు, జయదేవుడు రాసిన ఆహ్లాదకరమైన శృంగారగీతాలకు మార్మికతను ఆపాదించి అమూర్తమైన భగవంతుడి రసాత్మకమైన సంగమాన్ని ఆకాంక్షించే ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యం కలవిగా వ్యాఖ్యానించారు; ఒక యువ గోపాలకుడి అద్భుత ప్రేమ గాధలను, గోపికలను అడ్డగించిన రమణీయమైన కథలను, ఉష్ణమండల సెలయేళ్ళ వరదలతో సంకోచాలను వదలగొట్టడాన్ని పేలవమైన ఆధ్యాత్మిక విలువలతో నింపి, వాటిలోని తాత్విక సారాన్ని కూడా జీవాత్మ - పరమాత్మల పరస్పర ఆకర్షణగా వ్యాఖ్యానించారు’. ఐతే పునరుద్ధరణ వాదాన్ని, మతాన్ని, మూఢవిశ్వాసాన్ని బూర్జువావర్గం తన ఆయుధాలుగా మలచుకున్నదనడంలో సందేహం లేదు. మీరు గనుక మానవతావాద, సామ్యవాద పూరితమైన సమాజాన్ని కోరతున్నట్లయితే పునరుద్ధరణ వాదానికీ, మతానికీ, మూఢవిశ్వాసానికీ వ్యతిరేకంగా యుద్ధానికి మౌనుకోవలసి వున్నది. కేవలం మేధోపరమైన ప్రాతిపదికన కాకుండా ఆర్థిక వునాదిపై ఆ యుద్ధాన్ని సాగించాలి. “ఎంత అలసిపోయిందో ఈ లోకం / నిన్నటి గతంలో నశించనీ దాన్నిక గతించనీ” (పి.బి.షెల్లీ)

మానవతావాదులూ, సామ్యవాదులూనైన నా

కార్యవర్గసభ్యులు ఎన్. భూదేవి పాల్గొని ప్రసంగించారు. రైతుకూలీసంఘం, ఓపిడిఆర్, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) తదితర సంఘాల నాయకులు ఈ సభలో మాట్లాడారు.

9.3.14న కర్నూలు జిల్లా వెలుగోడులో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన ఆధ్వర్యంలో ప్రదర్శన, సభ జరిగాయి. 15 పేటల నుండి సుమారు 600 మంది మహిళలు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. స్థానిక ఉన్నత పాఠశాల నుండి ఆర్‌ఓబి గెస్ట్‌హౌస్ వరకు ప్రదర్శన సాగింది. అనంతరం గెస్ట్‌హౌస్ ప్రాంగణంలో జరిగిన సభలో స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్రకార్యవర్గ సభ్యులు కొండమ్మ, ఏఐఎఫ్‌టియు(న్యూ) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు పెద్దన్న, ఓపిడిఆర్ నాయకులు ఖాజా మొహియుద్దీన్, రైతుకూలీసంఘం నాయకులు రామసుబ్బారెడ్డి తదితరులు ప్రసంగించారు.

స్త్రీ విముక్తి సంఘటన, ప్రగతిశీల మహిళా సంఘం (స్త్రీ విముక్తి) వరంగల్, ఖమ్మంజిల్లా కమిటీల ఆధ్వర్యంలో వరంగల్‌జిల్లా ములుగులో 8.3.14న 600 మందితో ర్యాలీ జరిగింది. ప్రదర్శన అనంతరం జరిగిన సభకి స్త్రీ విముక్తి సంఘటన వరంగల్‌జిల్లా అధ్యక్షురాలు ఈర్ల పద్మ, ప్రగతిశీల మహిళా సంఘం(స్త్రీ విముక్తి) జిల్లా నాయకురాలు వూకె ఎల్లక్క అధ్యక్షతవహించారు.

ఈ సభకి ముఖ్య అతిథిగా వచ్చిన కాకతీయ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్ టి. జ్యోతిరాణిగారు మాట్లాడుతూ శ్రమదోపిడికి, వ్యవస్థీకృతమైన వున్న పితృస్వామ్య వీడనకు, అణచివేతకు గురవుతున్న స్త్రీల పరిస్థితి మార్చాలైన అవసరం వుందని చెబుతూ ఉనికిలో వున్న సామాజిక, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక నిర్మాణాలని మార్చుకొని మానవీయం చేసుకోవాల్సిన అవసరం వుందన్నారు.

స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర కార్యదర్శి యం.లక్ష్మి, ప్రగతిశీల మహిళాసంఘం (స్త్రీ విముక్తి) రాష్ట్ర అధ్యక్షురాలు కె. అనురాధ, స్త్రీ విముక్తి సంఘటన వరంగల్‌జిల్లా కార్యదర్శి మోడెం శ్రీలత, వరంగల్‌జిల్లా ఓపిడిఆర్ కార్యదర్శి బీరం రాంరెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర నాయకులు భూతం వీరయ్య మాట్లాడారు.

స్త్రీ విముక్తి సంఘటన హైదరాబాద్, రంగారెడ్డి జిల్లాల కమిటీ ఆధ్వర్యంలో మార్చి 8 సందర్భంగా హైదరాబాద్‌లోని ప్రభుత్వ స్కూళ్ళలో, కాలేజీల్లో సభలు జరిగాయి. ★

మిత్రులందరూ దేశంలోని పీడిత వర్గాలతో మమేకం కావాలనీ; మూఢవిశ్వాసాలకూ, విద్వేషాలకూ అన్నిరకాల అహేతుక విధానాలకూ వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ జీవితాన్నీ అందులోని సమన్వయనూ శాస్త్రీయంగా, హేతుబద్ధంగా అర్థంచేసుకోవాలనీ; తమ రచనల్లోనూ, ఉపన్యాసాల్లోనూ, ఆచరణలోనూ శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని బోధిస్తూ పెంపొందించాలనీ, ఆ విధంగా వర్గపోరాటంలో దృఢంగా నిలబడాలనీ నా కోరిక. ‘అతి పురాతనమైన జీవంనుండి, నేలనుండి ఉద్భవించిన మానవ సంతానంగా, ప్రపంచంలో పౌరుడిగా భావించుకుంటున్న మనిషి, మానవజాతిపట్ల, జీవితంపట్ల కృతజ్ఞుడై వుండాలేతప్ప వాటిలోని ఏ ఒక్క విషయానికో కాకూడదు. ఒక వ్యక్తి తన దేశాన్ని ప్రేమిస్తున్నాడంటే అందుకు కారణాలు అతడు మానవజాతిని ప్రేమించటమూ, అతడి నిర్ణయం ఆదిమమైన ‘విశ్వాసం’ వంటిది కాకపోవటమూ, “ప్రాచీనమైన అంధవిశ్వాసాలనుండి, జాతి, దేశం, వర్గం, మతం అనే విద్వేషాలనుండి వీడితులను విముక్తంచేసి ప్రతిపౌరుడూ తన శక్తిమేరకు శ్రమించి, తన అవసరాలమేరకు స్వీకరించటానికి వీలయ్యే విశ్వజనీనమైన సౌహృద్ధపూరిత సమాజాన్ని నూతన మానవుడు, నూతనమైన భారత పౌరుడు, విశ్వసరుడు సృష్టించాలి” భారతదేశ ప్రజలందరూ మెరుగైన భవిష్యత్తులోనికి, ఉన్నతమైన మానవత్వంలోనికి సాగిపోవాలి. ★

నల్గొండ జిల్లాలో విద్యుత్తు కోతలు - తాగు, సాగునీటి సమస్యలు - రైతాంగ ఆందోళన

గుర్రంపాడు, 6-3-14 :

నల్గొండజిల్లా గుర్రంపాడు మండల పరిధిలోని 16-17 డిస్ట్రిబ్యూటరీల పరిధిలోని అన్ని కాలువల క్రింద రైతులు వరిసాగు చేస్తున్నారు. వారానికి ఒకసారి నీరు విడుదల చేస్తామన్న అధికారులు, 12 రోజులకు ఒకసారి చొప్పున మార్చి నెలాఖరు వరకు నీరు వదులుతామని చెబుతున్నారు. వరిచేలు నాట్టువేసి 20 రోజులు అయింది. మార్చి నెలాఖరుకు పంట పొట్ట దశలో వుంటుంది. కరెంటులేక, కాల్వల ద్వారా నీరురాక పంట ఎలా పండించాలని రైతులు ఆవేదన చెందుతున్నారు.

జిల్లాలో కరెంటు కోతవల్ల అనేక ఎకరాలలో వరినాట్లు వేయలేదు. వేసిన పంటలకు రానున్న కాలంలో నీరు ఎలా అందించాలో తెలియక రైతులు కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. గ్రామాలకు స్లాబ్ విధానం ప్రకారం ఇవ్వవలసిన విద్యుత్తును ఇవ్వకుండా, పొలాలకు ఇవ్వాలన్న ఉచిత విద్యుత్తును ఇవ్వకుండా బండుపెట్టి, అదే విద్యుత్తును ట్రాన్స్ కో అధిక ధరలకు పట్టణాలలోని వ్యాపార, వాణిజ్య వర్గాలకు అమ్ముకుంటూ లాభాలు గడిస్తోంది. అందుకే విద్యుత్తు కొరత కంటే కోతలే ఎక్కువగా వున్నాయి. దీనితో రైతులకు 7 గంటలు ఉచిత విద్యుత్తు అటుంచి, కనీసం 2-3 గంటలు కూడా ఒకేసారిగా ఇవ్వడంలేదు. విద్యుత్తు సరఫరాలో హెచ్చు, తగ్గుదల సమస్యలతో ట్రాన్స్ ఫార్మర్లు కాలిపోతుంటే వాటిని బాగుచేయడం లేదు. రైతుల మోటార్లు కాలిపోయి కష్టాలపాలవు తున్నారు. లంచాలు ఇస్తేనే ట్రాన్స్ ఫార్మర్లు మరమ్మత్తు చేస్తామంటూ కొన్నిచోట్ల విద్యుత్తు అధికారులు రైతులను వేధిస్తున్నారు. మరోవైపు కరెంటు కొరత కారణంగా, ఆఫీసులు పనిచేయక, కంప్యూటర్లు పనిచేయక ప్రజలకు కావాల్సిన పహాణీలు, ఇతర సర్వీసుకెట్లు అందక నానా బాధలు పడుతున్నారు. దీనికి తోడు రాత్రిపొట పొలాల వద్ద విద్యుత్తుకోసం పడిగావులుగానే రైతులు అనేక ప్రమాదాల బారిన పడుతున్నారు.

చేపూరు మంచినీటి ట్యాంకు నుండి, కొత్తలాపూర్ వచ్చే పైపులైను భారీవర్షాలకు వరదలో కొట్టుకు

పోయింది. ఈరోజువరకూ దానిని బాగుచేయలేదు. 2013 డిసెంబరులో జరిగిన రచ్చబండ కార్యక్రమంలో నాటి గ్రామీణ నీటిసరఫరా మంత్రి జానారెడ్డి చేపూరు మంచినీటి పథకాన్ని రిమోట్ కంట్రోల్ తో ప్రారంభించారు. గుర్రంపాడు గ్రామ సర్పంచి నీళ్ళు పట్టుకున్నారు. అంతే!... ఆరోజు నుండి ఇప్పటికి ఒక్కమక్క నీరు కూడా ఈ పైపుల గుండా రావడంలేదు. గ్రామాలకు నీటి కనెక్షన్లు నేటికీ ఇవ్వలేదు. ఇలాంటి పరిస్థితిలో రాబోయే రోజులలో సాగు, తాగునీటికి తీవ్రమైన కొరత ఏర్పడబోతున్నది.

ఈ నేపథ్యంలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) గుర్రంపాడు మండలశాఖ ఆధ్వర్యంలో 6-3-14న తహసిల్దారు కార్యాలయం వద్ద రైతు, కూలీ ప్రజానీకం ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ ధర్నాలో సంఘం జిల్లా నాయకులు కా॥ జక్కు సరసింహ మాట్లాడుతూ పంట పొట్టదశలో ఉన్నందున ఏప్రిల్ చివరివరకూ నీరు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేశారు. మేజరు, మైనరు కాల్వలలో కంపెనెట్లు, గడ్డి, పూడిక నిండిపోయిందని, కాల్వ తవ్విననాటి నుండి ఇప్పటివరకూ పూడికతీయలేదని, కావున వెంటనే పూడికతీసి కాల్వలకు లైనింగ్ చేయాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు. కరెంటు కోతలను ఆపివేసి, 7గంటలపాటు విద్యుత్తును-అదీ, పగటి సమయంలోనే ఇవ్వాలని; ఏ.ఎం.ఆర్.పి. కిందవున్న డిస్ట్రిబ్యూటర్ మేజరు కాల్వల నుండి చెరువులకు నేరుగా కాలువలు తవ్వాలని, చేపూరు పెద్ద చెరువు నుండి మంచినీటి ప్రాజెక్టును నెలరోజుల్లో పూర్తిచేసి మండలంలోని అన్ని గ్రామాల ప్రజలకు రక్షితనీరు అందించాలని ఆయన డిమాండ్ చేశారు. ధర్నా అనంతరం సమస్యలతో కూడిన మెమోరాండంను తహసిల్దారుకు, ఏఎంఆర్ పి ఇ.ఇకి అందచేశారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా రైతుకూలీసంఘం గుర్రంపాడు మండల కన్వీనర్ మునుగోటి అంజయ్య, స్థానిక నాయకులు పెదమారయ్య, సత్తయ్య, బాలయ్య, జంగయ్య, శంకర్, సత్యనారాయణ తదితరులు పాల్గొని నాయకత్వం వహించారు. ★

ఎన్వైయస్-పిడిఎస్ఓ ఆధ్వర్యంలో యువజన - విద్యార్థి సమ్మేళనం

సమ్మేళనంలో ప్రసంగిస్తున్న డా॥ రాజారావు: సమ్మేళనానికి హాజరైన విద్యార్థి, యువజనులు

రేపల్లె, 2-3-14 :

సవయువసమాఖ్య, ప్రగతిశీల ప్రజాస్వామ్య విద్యార్థి సంస్థల ఆధ్వర్యంలో గుంటూరుజిల్లా యువజన -విద్యార్థి సమ్మేళనం 2-3-14న గుంటూరుజిల్లా రేపల్లె పట్టణంలో జరిగింది.

ఎన్వైయస్, పిడిఎస్ఓల ప్రతినిధి బృందం అధ్యక్షపర్గంగా వ్యవహరించిన ఈ సమ్మేళనంలో ముందుగా ఇటీవల మరణించిన మహారాష్ట్ర దళిత పాంథర్ల కవి నామ్ దేవ్ ధసాల్; ఆమెరికన్ నల్లజాతి ప్రజల విముక్తి కోసం తన రచన, గేయ కృషిని సాగించిన పీటర్ సిగర్లకు సంతాపం తెలుపుతూ 2 ని॥లు మౌనం పాటించి, జోహార్లు చెప్పారు.

సమ్మేళనాన్ని ప్రారంభిస్తూ పౌరహక్కుల సంఘం నాయకులు డా॥ రాజారావు నేటి సమాజ మార్పుని కాంక్షిస్తూ యువతరం మధ్యన కృషిచేస్తున్న ఎన్వైయస్ - పిడిఎస్ఓ సంస్థలకు, ఈ సమ్మేళనానికి హాజరైన విద్యార్థి - యువకులకు విప్లవాభినందనలు తెలియచేశారు.

‘భారత సమాజంలో మానవ మనుగడకు, అభివృద్ధికి సూచికలైన ఆహారం, విద్య, వైద్యం, ఉపాధి, పాలనా వ్యవస్థలను రోజురోజుకు పాలకవర్గాలు కునార్లు చేస్తున్నారు. ప్రభుత్వ గణాంకాల ప్రకారమే దేశంలో 35 కోట్లమంది ప్రజానీకానికి రెండోపూట ఆహారం ఉండటంలేదు. మరో ప్రక్కన లక్షల టన్నుల ఆహార ధాన్యాలు ప్రభుత్వ గిడ్డంగులలో ముక్కిపోతున్నవి. ఈ పరిస్థితి ఏమిటి? పోషకాహార లోపంతో మాతా, శిశు మరణాలలో మనదేశం అగ్రస్థానంలో ఉన్నది. ప్రభుత్వ వైద్యం పూర్తిగా పేదలకు దూరం చేయబడు తోంది. వివిధ పథకాల ద్వారా దేశ వ్యాప్తంగా వైద్యసేవలను ప్రైవేటీకరించుచుంది. దీంతో ప్రజారోగ్య వ్యవస్థకు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కేటాయించే మొత్తం నిధులు 90 శాతం ప్రైవేట్, కార్పొరేట్ ఆస్పత్రుల యాజమాన్యాలకు చేరవేయ బడుతున్నాయి.

ప్రభుత్వ విద్యార్థంగం పూర్తిగా ధ్వంసం చేయబడుతున్నది. ప్రాథమిక, ఉచిత నిర్బంధ విద్య హక్కు ఆచరణ శూన్యంగా మిగిలింది. లాభాలే పరమావధిగా స్థాపించబడిన కార్పొరేట్ విద్యా వ్యాపార సంస్థలు, పూర్తిగా సామాజిక శాస్త్రాలను ఎత్తివేసి తమకు లాభాలను పోగేసే బిజినెస్ మేనేజ్మెంట్ కోర్సులను వారే రూపొందించుకొని సిలబస్ గా ప్రవేశపెట్టుకొంటున్నారు. నిరుద్యోగ సైన్యం ఏటేటా పెరిగిపోతున్నది. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు పారిశ్రామిక సంస్థలు మూసివేతకు గురిచేయబడుతున్నాయి. దీంతో లక్షలాదిమంది కార్మికులు ఉపాధి కోల్పోతున్నారు. అధికారంలోకి వచ్చిన అన్ని పార్టీలూ ప్రపంచీకరణ విధానాలను అమలుపరచటంలో పోటీపడుతున్నాయి.

ఇలాంటి పరాధీన దోపిడీ పరిస్థితులకు ప్రత్యామ్నాయంగా అసమానతలు - అంతరాలు, దోపిడీ - పీడన, అణచివేతలు, వివక్షతలులేని సమసమాజ నిర్మాణం కోసం మనందరం ఉద్యమించాలి. ప్రజల్ని కదిలించాలి. ఇదే నేటి యువత కర్తవ్యం అని డా॥ రాజారావు తన ఉపన్యాసంలో పేర్కొన్నారు.

సవయువ సమాఖ్య రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ ఎస్.కె. బాపా తన ప్రసంగంలో పాలకపార్టీలు అధికారంలోకి రావడం కోసం రాజకీయ ఎత్తుగడలతో ప్రజల ఆలోచనలు, ఆందోళనలవైపు మరలకుండా ప్రకృతోప పట్టించే, ఆగ్రహవేశాలను చల్లార్చే ఉద్యమాలను ముందుకు తెచ్చుతున్నారన్నారు. “కుల, మత, ప్రాంతీయ కలహాలతో శ్రమజీవులకు, శ్రమజీవులనే శత్రువులుగా చేస్తున్నారు. నేడు ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కాంగ్రెస్ అధిష్టానం

ఆడుకొంటున్న విభజన-సమైక్యవాదాలు ప్రజలకు మరింత కష్టాలను తెచ్చిపెడుతున్నాయి. యువతకి ఉద్యోగ, ఉపాధి అవకాశాల వాటాల తగ్గాయిదాగా విభజన - సమైక్యవాద సమస్యని సృష్టించిన పాలకులు మొత్తంగా ఉద్యోగాల అవకాశాలనే లేకుండా చేయపూనుకుంటున్నారు.

ఉపాధిహామీ పథకం, రాజీవ్ యువకిరణాలు లాంటి ఎన్ని పథకాలు వచ్చినా నిరుద్యోగుల ఉపాధి సమస్య పరిష్కరించబడటంలేదు. ఈ సమస్య పరిష్కారం కావాలంటే వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందాలి, దీనికి అనుబంధంగా పరిశ్రమలు స్థాపించాలి. ఇలాంటి విధానాలు పాలకుల వద్ద లేవు. కారిడార్లు, అణువిద్యుత్, ధర్మల్ విద్యుత్ల వంటి సామ్రాజ్యవాద దేశాల ప్రాజెక్టులకు మన భూములను, జలవనరులను దోచిపెట్టడమే మన పాలకులకు తెలుసు. అందువలన తమ జీవన ప్రమాణాలు మెరుగుపర్చుకోవటం కోసం పీడితులు, దళితులు, కార్మికులు, రైతు-కూలీలు, ప్రజాస్వామికవాదులు వివిధ రూపాలలో చేస్తున్న పోరాటాలలో యువతరం మమేకం కావాలి. వీరంతా ఒక సంఘటిత ఉద్యమ నిర్మాణంగా నిల్చి నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ సాధనకై ఉద్యమించాలి. ఈ ఉద్యమాలలో నేటి యువతరం ముందు పీరిన నిలవాలి. ఇదే నేటి మన కర్తవ్యమ”ని కా॥ బాపా పేర్కొన్నారు.

ఈ సమ్మేళనంలో ఓపిడిఆర్ జిల్లా కార్యదర్శి జె. పాపారావు సందేశాన్ని ఇస్తూ పాలకులు మనది ‘అత్యుత్తమ ప్రజాస్వామ్యం’ అని ప్రచారం చేస్తున్నారని, ఈ మధ్యనే జరిగిన శీతాకాల పార్లమెంటరీ సమావేశాలు ఈ పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యం ఒక ‘మేడి పండు’ అని మరోసారి తేటతెల్లం చేశాయన్నారు. ఈ వ్యవస్థలో రాజకీయపార్టీలు ఎన్ని అధికారంలోకి వచ్చినా వాటి విధానాలు దోపిడీ శక్తుల ప్రయోజనాలను నెరవేర్చుటమేనన్నారు. పాలకవర్గాల దళారీ, దోపిడీ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా విద్యార్థులు, యువకులు, మేధావులు, ప్రజాతంత్ర హక్కుల ఉద్యమకారులు విస్తృతమైన కృషిని సాగించాలి అని ఆయన పిలుపునిచ్చారు.

ఏపీటిఎఫ్ జిల్లా కార్యదర్శి వై.నేతాంజనేయ ప్రసాద్ తమ సందేశంలో ఈ దోపిడీ వ్యవస్థలో సామాన్యులకు ఏవిధమైన న్యాయం దక్కదన్నారు. దోపిడీశక్తుల సంపదలు ప్రోగుకావడానికి కారణం శ్రమజీవుల శ్రమశక్తేనని, ఈ శ్రమని కొల్లగొట్టడం ద్వారానే నేడు స్వదేశీ, విదేశీ బడా పారిశ్రామికవేత్తలు, వారి కంపెనీలు లక్షల కోట్లకు ఎదుగుతున్నాయని, వారే మన మీద ఆధిపత్యం చెలాయిస్తున్నారని అన్నారు. ఈ పరిస్థితిని మార్చుకోవటం కోసం అన్ని ప్రగతిశీల ఉద్యమాలు జమిలిగా ముందుకు సాగాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు. ఇంకా ఈ సమ్మేళనంలో పిడిఎస్ఓ రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి కా॥ ఎస్.కె.బాబీసైదా; ఎన్వైయస్ - పిడిఎస్ఓ జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కా॥ కె. శ్రీను, కా॥ కె. లక్ష్మణ్; కా॥ బి. నాగబసవయ్య, కా॥ కెవి రమణ తదితరులు తమ సందేశాలిచ్చారు.

విద్యార్థి, యువజన సాంస్కృతిక దళం విప్లవ గేయాలను, కళా రూపాలను ప్రదర్శించింది. పట్టణంలో విద్యార్థి-యువజన ప్రదర్శనను నిర్వహించారు.

సమ్మేళన నిర్వహణ కోసం ముందుగా రేపల్లె, పరిసర ప్రాంతాలతోపాటు జిల్లాలోని మంగళగిరి, పల్నాడు, గుంటూరు ప్రాంతాలలో విస్తృత ప్రచార కార్యక్రమం నిర్వహించారు. ★

పుల్లరి వ్యతిరేక పోరాట యోధుడు కన్నెగంటి హనుమంతుకు నివాళి

గుంటూరు, 22-2-14 :

పుల్లరి వ్యతిరేక పల్నాటి పోరాట యోధుడు కన్నెగంటి హనుమంతు వర్తంతి సందర్భంగా చుట్టుగుంట సెంటర్ కూడలిలోని కన్నెగంటి హనుమంతు విగ్రహానికి సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కామ్రేడ్ సింహాద్రి లక్ష్మారెడ్డి, రైతుకూలీసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి కామ్రేడ్ ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావులు పూలదండవేసి నివాళులు అర్పించారు.

ఈ సందర్భంగా కా॥ లక్ష్మారెడ్డి మాట్లాడుతూ 90 ఏళ్ళక్రితం పల్నాడులోని దుర్గి మండలం మించాలపాడు ప్రాంతంలో జన్మించిన కన్నెగంటి హనుమంతు, పల్నాడు ప్రాంతంలోని పశు పెంపకం దారులపై, మేకలు, గొర్రెలు, ఆవులు పెంపకందారులపై బ్రిటీష్ పాలకులు విధించిన పుల్లరికి వ్యతిరేకంగా అనేక గ్రామాలలో సమావేశాలు, సదస్సులు ఏర్పాటుచేసి పల్నాడు ప్రాంతంలో ఎవరూ పుల్లరి కట్టవద్దని, అందుకు వ్యతిరేకంగా బ్రిటీష్ పాలకులపై పోరాడాలని పిలుపునిచ్చారు. ఆ పిలుపునందుకున్న ప్రజలు పుల్లరి కట్టకపోవడంతో బ్రిటీష్ పాలకులు, ఫారెస్టు అధికారులు, ఆ ప్రాంతంలోని కొలగట్ల గ్రామాధికారి అయిన సదాశివరావు అందరూ కలిసి మించాలపాడు గ్రామంలోని గేదెలు, ఆవులు, మేకలు, గొర్రెలను తోలుకువెళ్ళి కొలగట్ల బండెలదొడ్డిలో బంధించారు. ఆ విషయాన్ని తెలుసుకొన్న కన్నెగంటి గ్రామ ప్రజలతో అక్కడికి బయలుదేరటాన్ని గమనించిన సదాశివరావు బ్రిటీష్ పాలకులకు, ఫారెస్టు అధికారులకు తెలియ జేయగా వారు ఎదురువెళ్ళి కాల్పులు జరిపారు. ఆ కాల్పులలో పాలేరు గోపయ్య, కన్నెగంటి హనుమంతులు అమరులయ్యారు. ఆనాడు పుల్లరికి,

పన్నులకు వ్యతిరేకంగా బ్రిటీష్ పాలకులపై పోరాటాలు జరిపితే ఈనాడు భూమికోసం, విదేశీ సామ్రాజ్యవాదుల చొరబాటుకు వ్యతిరేకంగా మనమందరం పోరాడాలని కా॥ లక్ష్మారెడ్డి పిలుపునిచ్చారు.

రైతుకూలీసంఘం (ఆంధ్రప్రదేశ్) జిల్లా కార్యదర్శి ఉల్లిగడ్డల నాగేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ, కన్నెగంటి హనుమంతు త్యాగాలను స్మరించుకొనడమంటే భూమిలేని నిరుపేదలకు భూ పంపకాలు జరగడానికి; రోజురోజుకు పెరుగుతున్న నిత్యావసర ధరలకు వ్యతిరేకంగా, పండించిన పంటకు గిట్టుబాటుధర కోసం, స్వదేశీ, విదేశీ కంపెనీల దోపిడీకి, వీరికి దళారులుగా పనిచేస్తున్న పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు, కార్మికులు, రైతులు, రైతుకూలీలు పోరాడడమేనంటూ ఆయనకు నివాళులర్పించారు. ఈ కార్యక్రమంలో ఇంకా కామ్రేడ్స్ బి. రంగస్వామి, పి. మల్లి, అప్పారావు, ఖాజావలి తదితరులు పాల్గొన్నారు. ★

Read !

Subscribe!!

English Organ of
Central Committee of CPI (ML)